

الله
رسول
محمد

Harun Yahya (Adnan Oktar)

HET BESTAAN VAN ALLAHI

Hoe is het dan mogelijk te denken dat het evenwicht in de wereld tot stand is gekomen door toeval, terwijl de buitengewone harmonie zelfs met het blote oog waarneembaar is? Het is de meest onredelijke bewering om te zeggen dat het universum, waarvan elk punt het bestaan van zijn Schepper bewijst, tot stand is gekomen uit zichzelf.

Er moet een eigenaar zijn van de orde en het evenwicht, die overal waarneembaar zijn, van ons eigen lichaam tot de verste uithoeken van het onvoorstelbaar grote universum.

Dit boek is een oproep om na te denken over het heelal en de levende wezens die Allah geschapen heeft, om zo de perfectie in hun schepping te zien. De lezer zal nogmaals het onbetwistbaar bewijs van Zijn bestaan zien en getuigen dat Zijn bestaan alle dingen omvat. Net zoals Hij deze allesdoordringende orde geschapen heeft, is Hij ook Degene Die het onophoudelijk onderhoudt.

Over de Auteur

De auteur, die onder de naam Harun Yahya schrijft, is in 1956 in Ankara geboren. Sinds de jaren '80, heeft de auteur vele boeken op het terrein van politiek, van geloof en van wetenschappelijke onderwerpen, gepubliceerd. Harun Yahya is goed bekend als een auteur die heel belangrijke werken heeft geschreven, die de fraude van de evolutionisten onthullen, de ongeldigheid van hun beweringen blootleggen en de duistere nauwe samenwerking tussen het darwinisme en bloeddorstige ideologieën, waaronder het fascisme en het communisme, aan het licht brengen.

Al de werken van de auteur draaien om één doel: de boodschap van de Goer'aan doorgeven aan de mensen en hen op die wijze aanmoedigen om na te denken over onderwerpen met betrekking tot het geloof, zoals het bestaan en de Eenheid van Allah en het Hiernamaals; en het zichtbaar maken van de vervallen fundamenteën en misleidende activiteiten van goddeloze systemen. Zijn meer dan 300 werken, vertaald naar 72 verschillende talen, genieten een grote lezersgroep over heel de wereld.

Als Allah het wil, dan zullen deze boeken het middel zijn waardoor mensen in de 21ste eeuw, de in de Goer'aan beloofde vrede, zegen, rechtvaardigheid en geluk, zullen verkrijgen.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ
رَسُولُ
مُحَمَّدٍ

AAN DE LEZER

De reden waarom er een speciaal hoofdstuk toegevoegd is over de ondergang van de evolutietheorie is dat deze theorie de basis is van alle niet-spirituele filosofieën. Aangezien het darwinisme het feit van de schepping verworpen heeft en daarmee ook het bestaan van Allah, heeft dit er de laatste 150 jaar toe geleid dat veel mensen hun geloof verwierpen of daarover begonnen te twijfelen. Het is daarom een heel belangrijke plicht en taak aan te tonen dat deze theorie bedrog is. Het is van vitaal belang dat deze belangrijke bijdrage daaraan voor iedereen toegankelijk is. Sommige van onze lezers hebben slechts de mogelijkheid om alleen maar één van onze boeken te lezen. Daarom denken we dat het passend is om een hoofdstuk over de samenvatting van dit onderwerp toe te voegen.

In alle boeken van de auteur worden onderwerpen, die gerelateerd zijn aan geloof, uitgelegd in het licht van de verzen uit de Qoer'aan en worden mensen uitgenodigd de woorden van Allah te leren en ernaar te leven. Alle onderwerpen die betrekking hebben op de verzen van Allah worden op een zodanige wijze uitgelegd dat er in de gedachten van de lezer geen ruimte voor twijfel overblijft. De oprechte, eenvoudige en vloeiende stijl van schrijven garandeert dat iedereen, van elke leeftijd en uit welke maatschappelijke groep dan ook, deze boeken gemakkelijk kan begrijpen. Deze effectieve en heldere manier van vertellen maakt het mogelijk de teksten in één keer uit te lezen. Zelfs degenen die spiritualiteit volkomen afwijzen, zullen door de feiten die in deze boeken uitvoerig worden verteld, worden beïnvloed en zij zullen de waarheid van de inhoud ervan niet kunnen weerleggen.

Dit boek en alle andere werken van de auteur kunnen individueel worden gelezen, of tijdens een gespreksmoment in een groep worden bediscussieerd. De lezers die bereid zijn voordeel van deze boeken te hebben, zullen een gesprek in die zin als heel nuttig ervaren, aangezien zij hierdoor de mogelijkheid zullen hebben om hun eigen reflecties en ervaringen met elkaar uit te wisselen.

Bovendien verleent men een grote dienst aan de religie indien men aan de presentatie en het lezen van deze boeken, welke alleen ter wille van Allah geschreven zijn, een bijdrage levert. Alle boeken van de auteur zijn zeer overtuigend. Daarom is één van de meest effectieve methoden voor degenen die de religie aan andere mensen willen overdragen, het aanmoedigen van mensen om deze boeken te lezen.

Het is te hopen dat de lezer de tijd zal nemen om de recensies van andere boeken, die op de laatste pagina's van dit boek staan, door te kijken en we hopen dat men de rijke bron aan informatie m.b.t. onderwerpen die gerelateerd zijn aan het geloof, die zeer bruikbaar zijn en een plezier zijn om te lezen, zal waarderen.

Je zult in deze boeken niet, zoals in andere boeken, de persoonlijke visie van de auteur vinden, de uitleg is niet gebaseerd op twijfelachtige bronnen, de stijl is niet zonder respect en eerbied voor de heilige onderwerpen en er zijn ook geen verklaringen die zonder hoop zijn, twijfel zaaien en die pessimisme en afdwalingen in het hart veroorzaken.

HET BESTAAN VAN ALLAH

HARUN YAHYA
(ADNAN OKTAR)

2011

HET BESTAAN VAN ALLAH

Harun Yahya
(Adnan Oktar)

OVER DE AUTEUR

De auteur, die onder de naam HARUN YAHYA schrijft, is in 1956 in Ankara geboren, daar voltooide hij ook zijn periode van de basis- en van de middelbare school. Hij studeerde kunst aan de Mimar Sinan Universiteit in Istanbul en hij studeerde filosofie aan de Universiteit van Istanbul. Sinds de jaren '80, heeft de auteur vele boeken op het terrein van politiek, van geloof en van wetenschappelijke onderwerpen, gepubliceerd. Harun Yahya is goed bekend als een auteur die heel belangrijke werken heeft geschreven, die de fraude van de evolutionisten onthullen, de ongeldigheid van hun beweringen blootleggen en de duistere nauwe samenwerking tussen het darwinisme en bloedдорstige ideologieën, waaronder het fascisme en het communisme, aan het licht brengen.

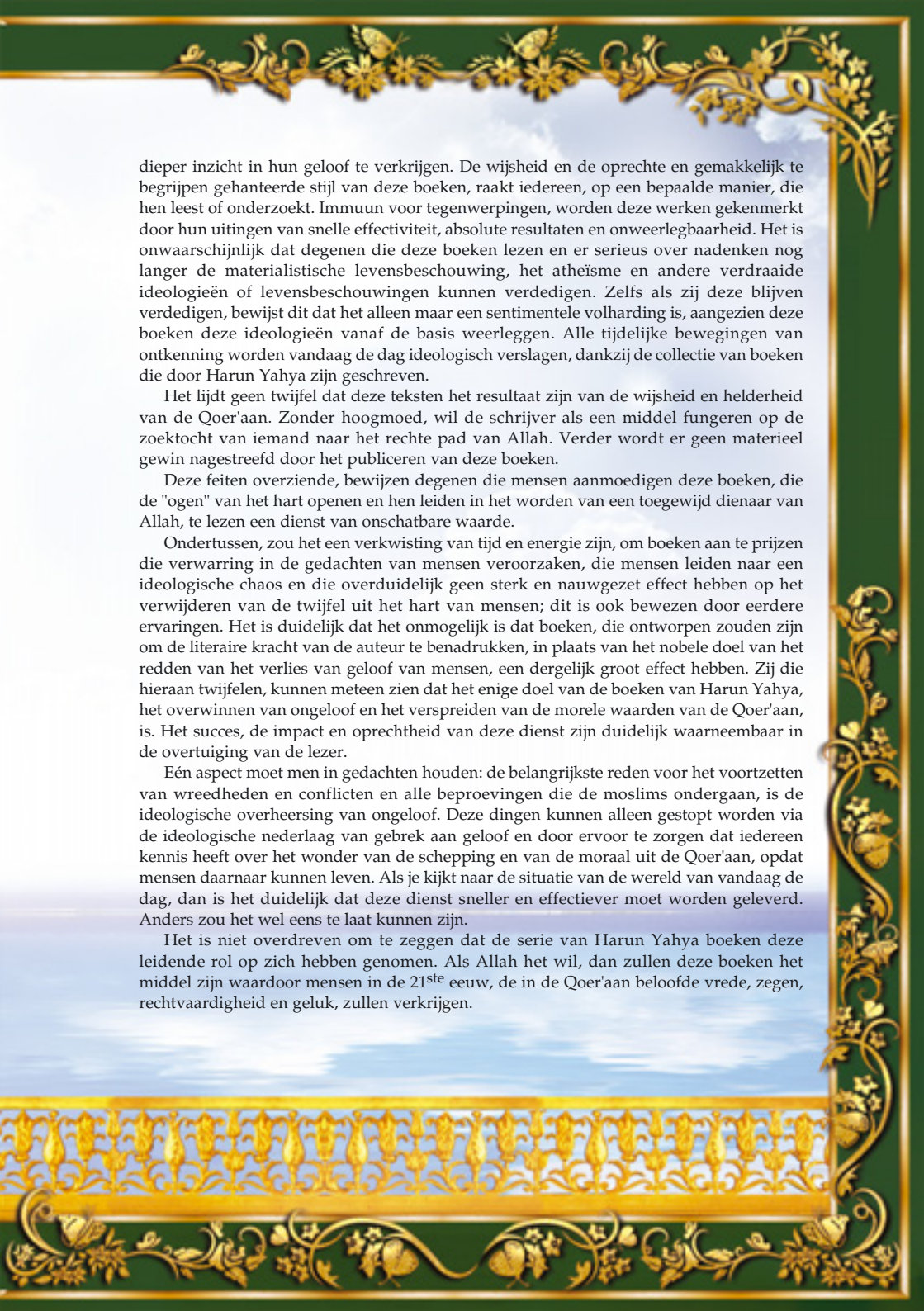
Zijn schrijversnaam is gemaakt van de namen "Harun" (Aaron) en "Yahya" (Johannes) als herinnering aan die twee verheven profeten die tegen het ontbreken van geloof vochten. Het zegel van de Profeet op de voorkant van de boeken van de auteur heeft een symbolische betekenis die samenhangt met de inhoud ervan. Het vertegenwoordigt de *Qoer'aan* (het *Laatste Boek*) en de Profeet Mohammed (moge Allah hem zegeningen en vrede schenken), de laatste profeten. Onder de leiding van de *Qoer'aan* en de Soenna, maakt de auteur het tot zijn belangrijkste doel om elk van deze fundamentele leerstellingen van ongelovige ideologieën te ontzenuwen en om het "laatste woord" te hebben, om de tegenwerpingen die tegen religie worden opgeworpen, volledig de mond te snoeren. Het zegel van de Profeet, die ultieme wijsheid en morele perfectie verwierf, is gebruikt als een teken van zijn intentie dit laatste woord te vertolken.

Al de werken van de auteur draaien om één doel: de boodschap van de *Qoer'aan* doorgeven aan de mensen en hen op die wijze aanmoedigen om na te denken over onderwerpen met betrekking tot het geloof, zoals het bestaan en de Eenheid van Allah en het Hiernamaals; en het zichtbaar maken van de vervallen fundamenten en misleidende activiteiten van goddeloze systemen.

Harun Yahya geniet een grote lezersgroep in vele landen zoals: India, Amerika, Engeland, Indonesië, Polen, Bosnië, Spanje en Brazilië. Zijn boeken zijn vertaald in vele talen en er zijn Engelse, Franse, Duitse, Italiaanse, Portugese, Urdu, Arabische, Russische, Albanese, Servisch/Kroatische (Bosnië), Oeigoer-Turkse, Indonesische en Nederlandse versies, verkrijgbaar.

Zijn boeken worden over de hele wereld zeer gewaardeerd en zijn voor vele mensen een manier geweest om hun geloof op Allah te richten en voor vele anderen om een

dieper inzicht in hun geloof te verkrijgen. De wijsheid en de oprechte en gemakkelijk te begrijpen gehanteerde stijl van deze boeken, raakt iedereen, op een bepaalde manier, die hen leest of onderzoekt. Immuuu voor tegenwerpingen, worden deze werken gekenmerkt door hun uitingen van snelle effectiviteit, absolute resultaten en onweerlegbaarheid. Het is onwaarschijnlijk dat degenen die deze boeken lezen en er serieus over nadenken nog langer de materialistische levensbeschouwing, het atheïsme en andere verdraaide ideologieën of levensbeschouwingen kunnen verdedigen. Zelfs als zij deze blijven verdedigen, bewijst dit dat het alleen maar een sentimentele volharding is, aangezien deze boeken deze ideologieën vanaf de basis weerleggen. Alle tijdelijke bewegingen van ontkenning worden vandaag de dag ideologisch verslagen, dankzij de collectie van boeken die door Harun Yahya zijn geschreven.

Het lijdt geen twijfel dat deze teksten het resultaat zijn van de wijsheid en helderheid van de Qoer'aan. Zonder hoogmoed, wil de schrijver als een middel fungeren op de zoektocht van iemand naar het rechte pad van Allah. Verder wordt er geen materieel gewin nagestreefd door het publiceren van deze boeken.

Deze feiten overziende, bewijzen degenen die mensen aanmoedigen deze boeken, die de "ogen" van het hart openen en hen leiden in het worden van een toegewijd dienaar van Allah, te lezen een dienst van onschatbare waarde.

Ondertussen, zou het een verkwisting van tijd en energie zijn, om boeken aan te prijzen die verwarring in de gedachten van mensen veroorzaken, die mensen leiden naar een ideologische chaos en die overduidelijk geen sterk en nauwgezet effect hebben op het verwijderen van de twijfel uit het hart van mensen; dit is ook bewezen door eerdere ervaringen. Het is duidelijk dat het onmogelijk is dat boeken, die ontworpen zouden zijn om de literaire kracht van de auteur te benadrukken, in plaats van het nobele doel van het redden van het verlies van geloof van mensen, een dergelijk groot effect hebben. Zij die hieraan twifelen, kunnen meteen zien dat het enige doel van de boeken van Harun Yahya, het overwinnen van ongeloof en het verspreiden van de morele waarden van de Qoer'aan, is. Het succes, de impact en oprechtheid van deze dienst zijn duidelijk waarneembaar in de overtuiging van de lezer.

Eén aspect moet men in gedachten houden: de belangrijkste reden voor het voortzetten van wreedheden en conflicten en alle beproevingen die de moslims ondergaan, is de ideologische overheersing van ongeloof. Deze dingen kunnen alleen gestopt worden via de ideologische nederlaag van gebrek aan geloof en door ervoor te zorgen dat iedereen kennis heeft over het wonder van de schepping en van de moraal uit de Qoer'aan, opdat mensen daarnaar kunnen leven. Als je kijkt naar de situatie van de wereld van vandaag de dag, dan is het duidelijk dat deze dienst sneller en effectiever moet worden geleverd. Anders zou het wel eens te laat kunnen zijn.

Het is niet overdreven om te zeggen dat de serie van Harun Yahya boeken deze leidende rol op zich hebben genomen. Als Allah het wil, dan zullen deze boeken het middel zijn waardoor mensen in de 21ste eeuw, de in de Qoer'aan beloofde vrede, zegen, rechtvaardigheid en geluk, zullen verkrijgen.

Copyright© Harun Yahya

GLOBAL PUBLISHING

Talatpasa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İs Merkezi
A. Blok Kat 4 Okmeydani - Istanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

**www.harunyahya.com - www.harunyahya.com/nl
nl.harunyahya.tv**

Inhoud

Introductie 10

Van Niets tot Tets 14

*De Tekenen in de Hemelen en op
Aarde* 30

*Wetenschappers Bevestigen de
Tekenen van Allah* 62

Conclusie 69

De Misvatting van Evolutie 72

INTRODUCTIE

K

ijk eens om u heen vanuit de stoel waar u zit, u zult opmerken dat alles in de kamer 'gemaakt' is: de muren, de stoffering, het plafond, de stoel waar u op zit, dit boek dat u in uw handen heeft, de tafel en het glas dat er op ligt en talloze andere dingen. Geen van deze voorwerpen is in uw kamer aanwezig uit eigen beweging. Zelfs de simpele lussen in het vloerkleed zijn gemaakt door iemand: zij zijn niet spontaan of per toeval ontstaan.

Een persoon die op het punt staat een boek te lezen, weet dat dit boek geschreven is door een auteur met een bepaalde bedoeling. Het komt niet in hem op dat dit boek zomaar ineens ontstond of per toeval daar is. Op dezelfde manier zal een persoon die een beeld ziet, niet twifelen dat dit beeld gemaakt is door een beeldhouwer. Niet alleen kunst, maar zelfs een paar bakstenen op elkaar, overtuigen een persoon al van het feit dat zij op elkaar zijn gestapeld door iemand met een bepaald plan. Daarom moet overal waar orde is, hetzij klein of groot, ook een stichter en beschermer van deze orde aanwezig zijn. Als er op een dag iemand tegen u zou zeggen dat ruw ijzer en kool zomaar bij elkaar zijn gekomen om zonder reden staal te vormen, welke plotseling de Eiffeltoren vormde, uit zichzelf, zou u dan hem en diegenen die hem geloven niet voor zwakzinnig verklaren?

De bewering van de evolutietheorie, de unieke methode voor het ontkennen van het bestaan van Allah verschilt niets van het bovengenoemde. Volgens de theorie zijn aminozuren per toeval gevormd door anorganische moleculen. Aminozuren vormden op hun beurt per toeval eiwitten en tot slot vormden de eiwitten per toeval levende wezens. Maar de waarschijnlijkheid dat een levend

wezen per toeval is gevormd, is kleiner dan de waarschijnlijkheid dat de Eiffeltoren gevormd is per toeval, omdat zelfs de simpelste levende cel nog complexer is dan elke menselijke vervaardiging.

Hoe is het dan mogelijk om te denken dat de balans, het evenwicht in de wereld, tot stand is gekomen door toeval, terwijl de buitengewone harmonie zelfs met het blote oog waarneembaar is? Het is de meest onredelijke bewering om te zeggen dat het universum, waarvan elk punt het bestaan van zijn Schepper bewijst, tot stand is gekomen uit zichzelf.

Daarom moet er een eigenaar zijn van de orde en het evenwicht, die overal te zien zijn, van ons eigen lichaam tot de verste uithoeken van het onvoorstelbaar grote universum. Dus, wie is deze Schepper Die alles zo subtiel geordend en gecreëerd heeft?

Hij kan niet zomaar een materieel iets zijn dat aanwezig is in het universum, omdat Hij een Wilskracht moet zijn Die al bestond vóór het universum en Die het universum geschapen heeft.

Religie leert ons de identiteit van onze Schepper, Wiens bestaan we kunnen ontdekken met ons verstand en ons vermogen om te redeneren. Door wat Hij aan ons heeft geopenbaard als religie, weten wij dat Hij Allah is, de Barmhartige en de Genadevolle, Die de hemelen en de aarde gecreëerd heeft uit niets.

Ofschoon de meeste mensen capabel zijn om dit feit te begrijpen, leven zij zonder zich hiervan bewust te zijn. Als zij naar een schilderij van een landschap kijken, vragen zij zich af wie de schilder van dit doek is. Daarna loven zij de artiest voor zijn mooi stukje kunstwerk. Ondanks het feit dat zij talrijke originelen van dat schilderij kunnen zien op het moment dat zij om zich heen kijken, slaan zij geen acht op het bestaan van Allah, Die de Enige Eigenaar is van al deze originele schoonheden. Eigenlijk is er geen langdurig onderzoek nodig om het bestaan van Allah te begrijpen. Zelfs als een persoon vanaf zijn geboorte maar in één kamer zou verblijven, dan nog zou hij ontelbare bewijzen kunnen zien om het bestaan van Allah te bevatten.

Het menselijk lichaam zit zodanig vol met bewijzen, dat je enkele encyclopedieën nodig hebt om alles te beschrijven. Zelfs een paar minuten je gedachten laten gaan over deze zaken is genoeg om het bestaan van Allah te begrijpen. De orde en het evenwicht worden beschermd en gehandhaafd door Allah.

Het menselijk lichaam is niet de enige bron van bewijs. Al het leven in elke vierkante millimeter van de aarde, waarneembaar voor de mens of niet, dient als bewijs om over na te denken. De wereld zit boordevol met levende wezens, van eencellige organismen tot planten, van insecten tot zeedieren en van vogels tot mensen. Als je een handjevol aarde zou nemen en er even naar zou kijken, dan zou je ontdekken dat zelfs hierin een verscheidenheid aan leven met verschillende eigenschappen aanwezig is. Hetzelfde is waar over de lucht die je inademt. Zelfs je huid bevat vele levende schepseltjes welke namen hebben die onbekend zijn voor velen. In de ingewanden van alle levende wezens leven miljoenen bacteriën en eencellige organismen, die helpen bij de vertering van het voedsel. De dierenpopulatie op aarde is vele malen groter dan de populatie mensen. Als we dan ook nog de plantenwereld bekijken, dan zien we dat er geen enkel stukje aarde is zonder leven. Al deze schepselen, die verspreid zijn over een gebied van miljoenen vierkante kilometers, hebben een verschillende lichaamsstructuur, een verschillende levenswijze en een verschillende bijdrage aan het ecologische evenwicht. Het is absurd te stellen dat dit alles ontstond, zonder doel of reden. Geen levend wezen ontstond door eigen toedoen en eigen inspanningen. Het toeval kan niets voortbrengen.

Het bestaan van Allah bewijst zichzelf met ontelbare bewijzen in het universum. Het is een feit, dat geen enkel persoon in de wereld deze waarheid niet vanuit zijn hart zou aanvaarden. Toch ontkennen zij het, **'met onrechtvaardigheid en arrogantie in hun ziel'**, zoals verklaard wordt in de *Qoer'aan*. (Soera an-Naml, 14)

Dit boek is geschreven om deze werkelijkheid onder ogen te brengen, waar sommige mensen zich van afkeren (omdat het in tegenstelling is met hun interesses) en ook om de zinloosheid van de redeneringen te onthullen, waarop sommige onware beweringen gebaseerd zijn. Dit is waarom vele diverse onderwerpen aangehaald worden in dit boek.

Diegenen die dit boek lezen, zullen wederom de onbetwistbare bewijzen van het bestaan van Allah zien en getuigen zijn dat het bestaan van Allah alle dingen omvat: de 'rede' besluit dit. Zoals Hij deze allesdoordringende orde heeft geschapen, zo ook is Hij Diegene Die het onophoudelijk handhaaft en onderhoudt.

**Voorwaar, wanneer Hij Zich iets
voorneemt is Zijn gebod slechts:
"Wees", en het wordt.
(Soera Ja Sien, 82)**

VAN NIETS TOT IETS

De vragen over hoe het universum ontstaan is, waar het naar toe gaat en hoe de wetten, de orde en het evenwicht zich handhaven, zijn altijd al onderwerpen van interesse geweest. Wetenschappers en denkers zijn met dit onderwerp oneindig lang bezig geweest en zij hebben enkele theorieën ontwikkeld.

Het gangbare idee, tot het begin van de 20ste eeuw, was dat het universum oneindig omvangrijk was, dat het altijd al bestaan had en dat het voor altijd zou bestaan. Volgens deze visie, 'static universe model' genaamd, had het universum noch een begin, noch een einde.

Deze verkeerde opvatting die de grondslag voor de materialistische filosofie legde, ontkende domweg het duidelijk bestaan van Allah en beweerde dat het universum een constante, stabiele en een onveranderlijke verzameling van materie was.

Materialisme is een vals systeem met een denkwijze die materie ziet als een absoluut iets en het bestaan van al het andere ontkent. De wortels van dit systeem liggen in het Oude Griekenland, maar de steeds toenemende acceptatie ervan begon in de 19de eeuw. Deze denkwijze werd bekend in de vorm van het dialectisch materialisme van Karl Marx.

Zoals we al eerder verklaarden, bereidde de 'static universe model' van de 19de eeuw de grondslag voor van de materialistische filosofie. In zijn boek 'Principes Fondamentaux de Philosophie', verklaarde George Politzer betreffende de basis van dit model van het heelal, dat "het universum een niet-gecreëerd iets is" en voegde hij eraan toe:

Als het dat was, dan zou het onmiddellijk gecreëerd zijn door God en tot bestaan zijn gebracht uit niets. Om de Schepping te bekennen, moet diegene op de eerste plaats ook het bestaan van een moment dat het universum niet bestond, en dat iets uit niets ontstaan is, bekennen. Dit is een stelling die de wetenschap niet kan aanvaarden.¹

Toen Politzer beweerde dat het universum niet gecreëerd is uit het niets, vertrouwde hij op het 'static universe model' uit de 19de eeuw en dacht hij een wetenschappelijke bewering gemaakt te hebben. De ontwikkelde wetenschap en technologie van de 20ste eeuw echter wierpen de primitieve ideeën omver, zo ook het "static universe model" dat de grondslag was voor de materialisten. Vandaag de dag, in het begin van de 21ste eeuw, hebben moderne natuurkundigen met vele experimenten, observaties en berekeningen bewezen dat het universum een begin had en dat het gecreëerd is uit niets met een grote explosie.

Dat het universum een begin heeft, betekent dat het heelal gemaakt is tot iets, vanuit niets. Dit betekent dat het universum is geschapen. Als een gecreëerd ding bestaat (wat eerst nog niet bestond), dan heeft het zeker een Schepper. Iets uit niets is een idee dat onvoorstelbaar is voor het menselijk verstand. (De mens kan zich dit niet voorstellen omdat hij het niet ervaren heeft.) Daarom is het voortbrengen uit het niets heel anders dan het samenbrengen van voorwerpen om een nieuw voorwerp te vormen (zoals kunstwerken of technologische uitvindingen). Het is een Teken van de Schepping van Allah, dat alles in één moment zo perfect is gevormd, terwijl de gecreëerde dingen geen voorgaande voorbeelden hadden en dat er niet eens tijd en ruimte was, waarin ze voortgebracht konden worden.

Het ontstaan van het universum vanuit het niets, is het grootst mogelijke bewijs dat het is gecreëerd. Het in beschouwing nemen van dit feit verandert vele zaken. Het helpt mensen het doel en de zin van het leven te begrijpen en men krijgt zicht op de betekenis en de reden van alles. Daarom probeerden vele wetenschappelijke gemeenschappen het feit van de Schepping te negeren, welke zij niet volledig konden bevatten. Zelfs niet terwijl het bewijs heel duidelijk was voor hen. Het feit dat alle wetenschappelijke bewijzen het bestaan van een Schepper laten zien, heeft hen genoodzaakt om alternatieven te verzinnen om de

mensen te verwarren. Niettemin heeft het bewijs van de wetenschap zelf een definitief einde gemaakt aan deze theorieën.

Laten we nu kijken naar de wetenschap van het ontstaan van het universum.

HET UITDIJEN VAN HET HEELAL

In 1929, in het 'California Mount Wilson Observatory', maakte een Amerikaanse sterrenkundige met de naam Edwin Hubble, één van de grootste ontdekkingen in de geschiedenis van de astronomie. Terwijl hij de sterren observeerde met een gigantische telescoop, ontdekte hij dat het licht van deze sterren verschoof naar het rode gedeelte van het spectrum en dat deze verschuiving groter was, naarmate de ster verder van de aarde verwijderd was. Deze ontdekking had een schrikbarend effect op de wetenschappelijke wereld, omdat volgens de algemeen geaccepteerde regels van de natuurkunde, het spectrum van lichtstralen uitgezonden door een bron die zich naar de waarnemer toe beweegt, naar violet verschoof, terwijl het spectrum van lichtstralen uitgezonden door een bron die zich van het observatiepunt weg beweegt, naar rood verschoof. Tijdens zijn observaties, ontdekte Hubble dat het licht van de sterren naar rood verschoven. Dit betekent dat de sterren verder van ons af bewegen.

Kort daarna ontdekte Hubble nog een heel belangrijk iets: sterren en melkwegen bewegen zich niet alleen weg van ons, maar ook van elkaar. De enige conclusie die men kan trekken van een universum waarin alles van elkaar vandaan beweegt, is dat het universum steeds "expandeert".

Om dit beter te begrijpen, kan men het universum voorstellen als het oppervlak van een ballon die opgeblazen wordt. Net zoals de punten van het ballonoppervlak van elkaar bewegen wanneer je de ballon opblaast, zo ook bewegen de objecten in de ruimte van elkaar af, als de ruimte blijft uitzetten.

Eigenlijk was dit al, een korte periode voor Hubble, theoretisch ontdekt door Albert Einstein, die beschouwd wordt als de grootste wetenschapper van de eeuw. Einstein concludeerde na berekeningen die hij maakte in theoretische natuurkunde, dat het universum niet stabiel kon zijn. Hij legde deze theorie aan de kant, om niet in conflict te komen met de rest van de wetenschappelijke wereld, die de 'static universe model' in die tijd in het algemeen accepteerden.

Later zou Einstein toegeven dat deze beslissing, om de theorie voor zichzelf te houden, de grootste fout in zijn carrière was. Vervolgens werd de theorie van Einstein bewezen door Hubbles waarnemingen en werd het een aanvaard feit dat het universum expandeert.

Wat is nu belangrijk aan het feit dat het heelal uitzet, voor het bestaan van het heelal?

Het uitzetten van het universum impliceert, dat als het terug in de tijd kon reizen, het universum zou bewijzen dat het van origine ontstaan is uit één enkel punt. De berekeningen laten zien dat dit 'enkele punt', dat alle materie van het universum bevatte, een "volume van nul" en een "oneindige dichtheid" had. Het heelal ontstond door een explosie van dit punt met nul volume. Deze grote explosie die het begin van het heelal markeert, kreeg de naam 'Big Bang' (de oerknal) en de theorie werd zo genoemd.

Het moet vermeld worden, dat 'nul volume' een theoretische uitdrukking is. Wetenschap kan het begrip 'niets', dat buiten het bevattingsvermogen van de mens ligt, definiëren, maar alleen door het uit te drukken als 'een punt met nul volume'. In feite betekent 'een punt zonder volume', 'niets'. Het universum is 'iets' geworden uit 'niets'. Met andere woorden, het is geschapen.

De Big Bang-theorie laat ons zien dat in het begin alle objecten in het heelal, één deel waren en toen zijn gescheiden. Dit feit dat onthuld is door de Big Bang-theorie, was al verklaard in de Qoer'aan, 14 eeuwen geleden, toen mensen een heel beperkte kennis hadden over het universum:

Edwin Hubble, samen met zijn gigantische telescoop.

Weten degene die ongelovig zijn niet dat de hemelen en de aarde als een gemengde massa waren en dat Wij hen beide daarop splitsten en dat Wij alle levende dingen uit het water maakten? Geloven zij niet? (Soera al-Anbiya, 30)

Zoals verklaard wordt in dit vers, is alles, zelfs de 'hemelen en de aarde' die nog niet geschapen waren, geschapen met de Big Bang, met de oerknal, vanuit dat ene punt, en gevormd tot het huidige universum, door scheiding van elkaar.

Als we de verklaring van dit vers uit de Qoer'aan vergelijken met de Big Bang-theorie, dan zien we dat zij volledig overeenkomen met elkaar, hoewel de Big Bang pas in de 20ste eeuw geïntroduceerd werd als een wetenschappelijke theorie.

De expansie (uitzetting) van het heelal is één van de meest belangrijke bewijzen dat het heelal is geschapen uit niets. Ofschoon dit feit pas ontdekt werd door de wetenschap in de 20ste eeuw, heeft Allah (Glorieus en Verheven is Hij) ons al geïnformeerd over deze realiteit in de Qoer'aan, die 1400 jaar geleden aan de mensheid werd geopenbaard:

En Wij hebben de hemel met een grote macht gebouwd. En voorwaar, Wij zijn zeker Machtigen. (Soera az-Zaarijaat, 47)

DE BIG BANG IS AANGETOOND MET VEEL BEWIJSMATERIAAL

Zoals duidelijk te zien, bewees de Big Bang-theorie dat het universum 'uit het niets geschapen' is, met andere woorden, dat het gecreëerd is door Allah. Om deze reden bleven astronomen toegewijd aan de materialistische filosofie volharden tegen de Big Bang om een basisprincipe van hun ideologie te handhaven. De reden was duidelijk gemaakt door de toonaangevende materialistische natuurkundige Arthur Eddington, die zei: "Filosofisch is het idee van een abrupt begin van de huidige orde van de natuur weerzinwekkend voor mij."²

Sir Fred Hoyle was een van degenen die gestoord werden door de Big Bang-theorie. In het midden van de eeuw, verdedigde Hoyle een theorie genaamd "de steady-statetheorie", die vergelijkbaar was met de opvatting van "constante universum" van de 19^e eeuw. De steady-statetheorie stelde dat het heelal

Onderzoek heeft uitgewezen dat sterren en sterrenstelsels zich zowel verder af bewegen van ons, als van elkaar; dus dat het universum uitdijt. Dit impliceert dat als we teruggaan in de tijd, we ons kunnen voorstellen dat het universum uit een enkel punt ontstond.

oneindig omvangrijk en eeuwig van duur was. Deze theorie met als enige zichtbare doel het ondersteunen van de materialistische filosofie, was totaal in strijd met de oerknaltheorie, die zei dat het universum een begin had.

Degenen die de steady-statetheorie verdedigden, bleven de Big Bang jarenlang onvermurwbaar tegenwerpen. De wetenschap, echter, werkte in hun nadeel.

In 1948 kwam George Gamov met een ander idee betreffende de Big Bang. Hij verklaarde dat nadat de vorming van het heelal door een grote explosie, een soort van stralingsoverschot moest ontstaan zijn in het universum, als overblijfsel van deze explosie. Bovendien zou deze straling gelijkmatig verspreid moeten zijn over het heelal. Dit bewijs dat 'moest bestaan' werd snel gevonden.

EEN BELANGRIJK BEWIJS: KOSMISCHE ACHTERGRONDSTRALING

In 1965 ontdekten twee onderzoekers, Arno Penzias en Robert Wilson, deze straling die tot dan onopgemerkt was gebleven. Deze straling, 'cosmic background radiation' (kosmische achtergrondstraling) genaamd, bleek niet van een bepaalde bron te komen, maar meer de hele ruimte te doordringen. Het werd kort daarna duidelijk dat de hittegolven die gelijkmatig door de gehele ruimte straalden, overblijfselen waren van de beginfasen van de oerknal. Penzias en Wilson werden onderscheiden met een Nobelprijs voor hun ontdekking.

In 1989 zond de NASA de Cosmic Background Explorer (COBE) satelliet de ruimte in, voor onderzoek naar deze straling. Het duurde slechts 8 minuten voordat de gevoelige scanners van deze satelliet, de metingen van Penzias en Wilson bevestigden. De COBE vond de overblijfselen van de grote explosie die plaatsvond bij het ontstaan van het universum.

Gedefinieerd als de grootste astronomische ontdekking aller tijden, bewezen deze bevindingen duidelijk de Big Bang-theorie. De bevindingen van de COBE 2 satelliet, welke in de ruimte werd gebracht na de COBE satelliet, bevestigden ook de berekeningen gebaseerd op de Big Bang.

Een ander belangrijk bewijs voor de Big Bang zijn de relatieve hoeveelheden aan waterstof en helium in de ruimte. Observaties wezen uit dat de waterstof-heliumconcentratie in het heelal op dit moment, overeenstemt met de

theoretische berekeningen van wat overgebleven is na de Big Bang. Als het universum geen begin zou hebben en als het universum altijd al bestaan zou hebben, zou het bestanddeel waterstof al compleet zijn opgebruikt en omgezet zijn in helium.

Al deze fascinerende bewijzen zijn de reden dat de Big Bang-theorie is aanvaard door de wetenschappelijke gemeenschap. Het Big Bang-model was het laatste model dat door de wetenschap is bereikt, betreffende de vorming en het begin van het heelal.

De steady-statetheorie verdedigend, aan de zijde van Fred Hoyle, omschreef Dennis Sciama de laatste positie die men had bereikt, nadat al het bewijs voor de Big Bang bekend was. Sciama verklaarde dat hij deelgenomen had in een verhitte discussie tussen verdedigers van de steady-statetheorie en diegene die deze theorie testten in de hoop het te weerleggen. Hij voegde er aan toe dat hij de steady-statetheorie verdedigde, niet omdat hij het als waarheid achtte, maar omdat hij wilde dat het de waarheid was. Fred Hoyle was tegen alle bezwaren die zich als bewijs tegen deze theorie begonnen te ontpoppen. Sciama vervolgde zijn toespraak door toe te geven dat hij in eerste instantie achter Hoyle stond, maar dat toen de bewijzen zich opstapelden, hij moest toegeven dat het spelletje van de steady-statetheorie over was en dat de theorie moest worden verworpen.³

Prof. George Abel van de Universiteit van California, verklaarde ook dat recentelijk beschikbaar bewijs laat zien dat het heelal zo'n miljard jaar geleden ontstaan is door de Big-Bang. Hij geeft toe dat hij geen andere keus heeft dan de Big Bang theorie-te accepteren.

Met de overwinning van de Big Bang, werd het concept van 'eeuwige materie', dat de basis vormt van de materialistische filosofie, op de afvalhoop van de geschiedenis gegooid. Wat was er dan voor de oerknal en wat was die kracht die het heelal tot 'iets' bracht met deze grote explosie toen er nog 'niets' bestond? Deze vraag (in de woorden van Arthur Eddington; het 'filosofisch ongunstige' feit voor de materialisten) duidt zeker op het bestaan van de Schepper. De beroemde atheïstische filosoof Antony Flew, geeft het volgende commentaar over deze kwestie:

In het algemeen is toegeven goed voor de ziel. Ik wil daarom beginnen met toe te geven dat de atheïst beschaamd moet zijn door de huidige

kosmologische consensus. Het lijkt erop dat de heelaldeskundigen wetenschappelijke bewijzen leveren voor hetgeen waarvan St. Thomas beweerde dat het niet filosofisch te bewijzen zou zijn; namelijk dat het universum een begin heeft. Zolang dat het heelal comfortabel kan worden beschouwd als zijnde niet alleen zonder eind, maar ook zonder begin, blijft het makkelijk aan te dringen dat haar bruut bestaan, en wat haar meest fundamentele kenmerken blijken te zijn, aanvaard moeten worden als zijnde de ultieme verklaring. Ofschoon ik geloof dat dit nog steeds correct is, is het zeker niet gemakkelijk, noch comfortabel om in deze positie te blijven in het licht van de Big Bang-theorie.⁴

Vele wetenschappers die zich niet blindelings betitelen als atheïsten, hebben toegegeven aan een rol van een Almachtige Schepper in de Schepping van het universum. Deze Schepper moet een “wezen” zijn, Die zowel materie als tijd geschapen heeft, maar Zelf onafhankelijk is van beide. De bekende astronoom Hugh Ross heeft dit te zeggen:

Als het begin van tijd gelijktijdig is aan het begin van het heelal, zoals de ruimtetheorie zegt, dan moet de ‘reden’ van het heelal een soort van ‘bestaan’ zijn, opererend in een tijddimensie die compleet onafhankelijk is en moest het al bestaan voordat de tijddimensie van het heelal bestond. Deze conclusie is ontzettend belangrijk voor ons begrip van [God] ... Het zegt ons dat God niet het heelal is, noch dat God aanwezig is in het universum.⁵

Materie en tijd zijn geschapen door de Almachtige Schepper, Die onafhankelijk is van deze begrippen. Deze Schepper is Allah, de Heer van de hemelen en de aarde.

SUBTIEL EVENWICHT IN DE RUIMTE

Eigenlijk heeft de Big Bang meer problemen veroorzaakt voor de materialisten dan bovengenoemde bekentenissen van de atheïstische filosoof Antony Flew. De Big Bang bewijst niet alleen dat het heelal ontstaan is uit niets, maar ook dat het geschapen is op een heel goede, georganiseerde, systematische en gecontroleerde manier.

De Big Bang vond plaats met de explosie van een ‘punt’ dat alle materie en energie van het hele universum bevatte, en met de dispersie ervan in de ruimte

naar alle richtingen met een verschrikkelijke snelheid. Uit deze materie en energie, is een groot evenwicht gekomen dat melkwegen, sterren, de zon, de aarde en alle andere hemellichamen omvat. Bovendien werden er wetten gevormd, wetten van de natuurkunde, welke dezelfde zijn waar ook in het universum. Al deze zaken geven een perfecte orde aan, ontstaan na de Big Bang.

Explosies brengen hoe dan ook, geen orde. Alle waarneembare ontploffingen richten schade aan, ze breken af, ze vernietigen wat aanwezig is. Bijvoorbeeld de explosies van de atoombom en de waterstofbom, mijngasexplosies, vulkanische explosies, aardgasexplosies, zonne-explosies: zij hebben allemaal vernietigende effecten.

Als er ons over een explosie verteld zou worden, die een gedetailleerde orde als resultaat zou hebben - bijvoorbeeld, dat een explosie onder de grond een perfect kunststuk zou vormen, of een gigantisch paleis, of imposante huizen - dan zouden we concluderen dat er een 'bovennatuurlijke' ontdekking achter deze explosie moet zitten en dat al deze stukjes die verspreid zijn door de explosie zo gemaakt zijn dat zij op een zeer gecontroleerde manier bewegen.

Het citaat van Sir Fred Hoyle, die zijn fout accepteerde na jaren van tegenstand tegen de Big Bang-theorie, laat deze situatie heel goed zien:

De Big Bang-theorie houdt in dat het heelal begon met een enkele explosie. Maar, zoals we hierboven kunnen zien, vernietigt een explosie alleen maar materie, terwijl de oerknal op een mysterieuze manier het tegenovergestelde effect tot gevolg had; het samengaan van materie in de vorm van melkwegstelsels.⁶

Terwijl hij verklaarde dat de vorming van orde door de Big Bang tegenstrijdig is, interpreteerde hij zeker de Big Bang met een materialistische, bevooroordeelde kijk en nam hij aan dat het een 'ongecontroleerde explosie' was. Maar eigenlijk was hij het die met zichzelf in tegenspraak trad, door het maken van zo'n verklaring, door zo simpel het bestaan van een Schepper af te wijzen. Als er een grote orde zou ontstaan met een explosie, dan zou men van het concept van een 'ongecontroleerde explosie' moeten afzien en zou men moeten accepteren dat de explosie buitengewoon gecontroleerd was, dat met andere woorden Almachtige Allah deze explosie deed plaatsvinden.

Een ander aspect van deze zeer bijzondere orde die in het heelal gevormd is door de Big Bang, is de schepping van het 'bewoonbare universum'. Er zijn ontzettend veel voorwaarden voor de vorming van een bewoonbare planeet en ze zijn zo complex, dat het onmogelijk is te denken dat eraan voldaan is per toeval.

Paul Davies, een beroemde professor in theoretische natuurkunde, berekende hoe 'fijn-afgestemd' de uitzetting na de Big Bang was en kwam tot een geweldige ontdekking. Volgens Davies zou, als de snelheid van de uitzetting na de Big Bang anders was, zelfs een fractie van één op een miljard keer een miljard, er geen bewoonbaar hemellichaam gevormd zijn geweest:

Zorgvuldige metingen situeerden de snelheid van de expansie heel dicht bij een kritische waarde, welke het heelal laat ontsnappen aan zijn eigen zwaartekracht en voor altijd laat uitdijen. Een beetje langzamer en het heelal zou ineenstorten, een beetje sneller en het kosmisch materiaal zou al lang geleden compleet zijn verspreid. Het is interessant om precies te kijken naar hoe subtiel de snelheid van de uitzetting is geregeld, waardoor het precies op de lijn valt tussen twee catastrofes. Wanneer in de tijd I S (de tijd dat het patroon van de uitzetting al stabiel vastgesteld was) de uitzettingssnelheid een verschil met de werkelijke snelheid had van meer dan 10-18, dan zou dat voldoende zijn geweest om het subtiele evenwicht te verstoren. De explosieve kracht van het heelal klopt precies met een ongelooflijke nauwkeurigheid ten opzichte van zijn eigen aantrekkingskracht. De Big Bang was niet, klaarblijkelijk, zomaar een oude explosie, maar een explosie met een voortreffelijk geregelde omvang.⁷

De natuurkundige wetten die begonnen te gelden na de Big Bang, veranderden totaal niet. Zelfs niet na 15 miljard jaar. Bovendien kloppen deze wetten volgens berekeningen zo helder, dat zelfs een millimeter verschil van hun huidige waarden, kan resulteren in de vernietiging van de hele structuur en opbouw van het heelal.

De bekende natuurkundige Prof. Stephen Hawking, verklaart in zijn boek 'A Brief History of Time', dat het heelal is bepaald volgens berekeningen en evenwicht, zo subtiel afgesteld, dat wij ons dat nauwelijks kunnen voorstellen. Hawking verklaarde met betrekking tot de uitzetting van het heelal:

Als de snelheid van expansie, één seconde na de Big Bang, een verschil had gehad, zelfs een fractie van honderd duizend miljoen miljoen, dan zou het heelal zijn ineengestort, zelfs voor dat het zijn huidige grootte bereikt zou hebben.⁸

Paul Davies legt ook het onvermijdelijke resultaat uit, voortkomend uit ongelooflijk precieze evenwichtsberekeningen:

Het is moeilijk je te verzetten tegen de indruk van de huidige structuur van het heelal, dat heel duidelijk heel gevoelig is voor kleine veranderingen in de cijfers, dat het eerder doordacht moet zijn... De klaarblijkelijk wonderbaarlijke overeenstemming van de getalswaarde die de natuur heeft bepaald voor haar fundamentele onveranderlijkheid, moet het meest fascinerend bewijs bevatten voor het hoofdbestanddeel van kosmisch ontwerp.⁹

In relatie met hetzelfde onderwerp schreef een Amerikaanse professor in astronomie, George Greenstein, in zijn boek "The Symbiotic Universe":

Als we alle bewijzen onderzoeken, komt drangmatig de gedachte in de mens op, dat een bovennatuurlijke kracht - of, beter gezegd Kracht - betrokken moet zijn.¹⁰

Deze Kracht is Almachtige Allah, de Alomtegenwoordige. Allah schept alle dingen met een perfecte orde en een feilloze afstemming.

DE SCHEPPING VAN MATERIE

Het atoom, de bouwsteen van alle materie, kreeg zijn bestaan na de Big Bang. Atomen kwamen toen samen om zo het universum te vormen met sterren, de aarde en de zon. Daarna bewerkstelligden dezelfde atomen leven op aarde. Alles wat u om u heen ziet: uw lichaam, de stoel waar u op zit, het boek dat u in uw handen heeft, de lucht die u ziet door het raam, de grond, het beton, het fruit, de planten, alle levende wezens en alles wat u zich maar kunt voorstellen, is ontstaan door het samenkomen van atomen. Zoiets kon uiteraard niet plaatsvinden doordat onbewuste atomen zich spontaan gingen combineren, het kon enkel gerealiseerd worden als de sublieme schepping van Allah. Allah heeft

een glorieuze orde en perfecte evenwicht geschapen, in zowel het atoom als in alle dingen die uit atomen bestaan, met andere woorden, in de hele wereld.

Wat is dan het atoom, de bouwsteen van alles, waarvan is het gemaakt en welke structuur heeft het?

Als we de structuur van atomen bestuderen, dan zien we dat ze allemaal een opmerkelijk ontwerp en orde hebben. Elk atoom heeft een kern waarin zich een bepaald aantal protonen en neutronen bevinden. Daar komt nog bij dat er elektronen zijn die rond de kern bewegen in een baan met een snelheid van 1000 km per seconde.¹¹ De elektronen en protonen van een atoom zijn gelijk in aantal, omdat positief geladen protonen en negatief geladen elektronen elkaar altijd in balans houden. Als een van deze aantallen anders zou zijn, dan zou er geen atoom zijn, aangezien zijn elektromagnetisch evenwicht dan verstoord zou zijn. De kern van een atoom, de protonen en neutronen, en de elektronen eromheen, zijn altijd in beweging. Deze wentelen onfeilbaar zowel om zichzelf, als om elkaar op bepaalde snelheden. Deze snelheden zijn altijd verhoudingsgewijs tot elkaar en ze bepalen het bestaan van het atoom. Geen wanorde, ongelijkheid of verandering komt er voor.

Het is zeer opmerkelijk dat zo ordelijke en ontworpen entiteiten tot bestaan zijn gekomen na een grote explosie die plaatsvond in het onbestaande. Als de Big Bang een ongecontroleerde en toevallige explosie zou zijn geweest, zoals materialistische wetenschappers beweren, wat niet het geval was, dan zou het gevolgd moeten zijn door willekeurige gebeurtenissen en zou alles dat vervolgens gevormd werd, chaotisch uiteengedreven moeten zijn.

In werkelijkheid heeft een vlekkeloze orde de overhand gekregen op elk punt, sinds het begin van het heelal. Bijvoorbeeld; ofschoon atomen zijn gevormd op verschillende plaatsen en tijden, zijn ze zo georganiseerd, dat het lijkt alsof ze zijn geproduceerd in één enkele fabriek met een besef van elk soort. Ten eerste vinden elektronen uit zichzelf een kern en beginnen ze eromheen te draaien. Daarna komen atomen samen om materie te vormen en dit alles brengt zinvolle, redelijke voorwerpen met een doel voort. Onduidelijke, nutteloze, abnormale en doelloze dingen komen niet voor. Alles, van de kleinste eenheid tot het grootste element, alles is georganiseerd en heeft veelvuldige doelen.

Dit alles zijn zuivere bewijzen voor het bestaan van de Schepper, Die verheven is in kracht, en wijst op het feit dat alles tot bestaan komt hoe Hij het wil en wanneer Hij het wil. In de *Qoer'aan* verwijst Allah (Glorieus en Verheven is Hij) naar Zijn Schepping aldus:

Hij is Degene Die de hemelen en de aarde schiep met de Waarheid. En op de dag waarop Hij zegt 'Wees', en het is: Zijn woord is de Waarheid... (Soera el-Anaam, 73)

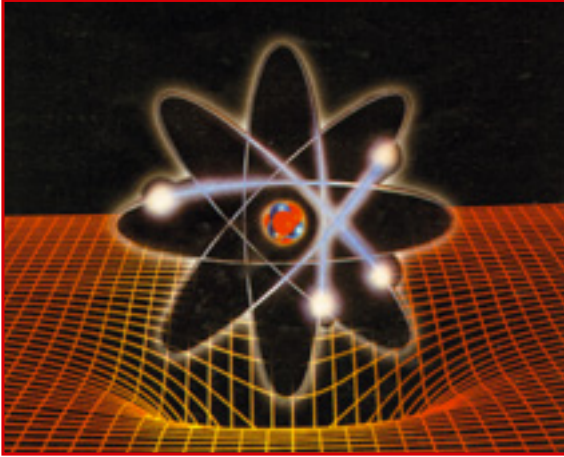
NA DE BIG BANG

Roger Penrose, een natuurkundige die uitgebreid onderzoek heeft verricht naar het ontstaan van het heelal, heeft het feit verklaard dat het heelal in zijn hoedanigheid niet louter berust op toevalligheden, maar dat het laat zien dat het absoluut een doel heeft. Voor sommige mensen 'is het heelal gewoon daar' en gaat het gewoon door met gewoon daar te zijn. Wij mensen vinden onszelf daar in het midden van het geheel, gewoon. Deze kijk zal ons waarschijnlijk niet helpen om het heelal te begrijpen. Volgens de kijk van Penrose, zijn er vele diepe zaken gaande in het heelal, die we heden ten dage nog niet kunnen waarnemen.¹²

De ideeën van Roger Penrose zijn inderdaad goede stof voor de gedachte. Zoals deze woorden suggereren, koesteren vele mensen foutieve gedachten dat het universum met zijn perfecte evenwicht, bestaat voor niets, zonder reden, en dat zij in dit heelal leven zonder een bepaalde reden of doel.

Maar het kan in geen geval beschouwd worden als 'gewoon' en 'normaal', dat een perfecte en wonderbaarlijke orde ontstaan is na de oerknal, welke wordt beschouwd door de wetenschappelijke wereld als oorzaak van de vorming van het universum.

Kortom, als we het glorieuze systeem van het heelal onderzoeken, zien we dat het bestaan van het heelal en zijn werking, berusten op een extreem subtiel evenwicht en een orde die te complex is om uitgelegd te worden als toevallige gebeurtenissen. Het is duidelijk dat het in geen geval mogelijk is dat dit subtiel evenwicht en deze orde per toeval uit zichzelf is ontstaan na een grote explosie. De vorming van zo'n orde, na een explosie zoals de Big Bang, kan alleen maar mogelijk zijn als resultaat van de sublieme Schepping van Allah.

De orde in de structuur van het atoom heerst over het hele universum. Doordat de atomen en de deeltjes ervan bewegen met een zekere orde, vallen bergen niet uiteen, storten landschappen niet in, wordt de hemel niet gesplitst, kortom, wordt materie samengehouden.

Dit niet te evenaren ontwerp en orde in het universum bewijst zeker het bestaan van een Schepper met onbegrensde Kennis, Macht en Wijsheid, Die materie gecreëerd heeft uit het niets en die alles onophoudelijk controleert en bestuurt. Deze Schepper is Allah, de Heer der hemelen, de aarde en alles wat ertussen is.

Al deze feiten laten ons ook zien hoe de beweringen van de materialistische filosofie, welke simpelweg een dogma is uit de 19de eeuw, ongeldig worden verklaard door de wetenschap van de 20ste eeuw.

Door de grote orde, ontwerp en evenwicht, die aanwezig zijn in het heelal, te onthullen, heeft de moderne wetenschap nogmaals het bestaan bewezen van een Schepper Die alles heeft gecreëerd en alles beheerst: dat is Allah (Glorieus en Verheven en is Hij).

Het materialisme heeft voor enkele eeuwen veel invloed gehad op een groot aantal mensen en het heeft zich zelfs verscholen achter het masker van de 'wetenschap'. Het materialisme heeft aangenomen dat alles uit niets anders dan materie bestond en hierdoor het bestaan van Allah, Die alles gecreëerd en geordend heeft uit het niets, ontkend. Er komt een dag dat materialisme herinnerd zal worden als een primitief en achterhaald geloof, verstoken van zowel redelijkheid, logica en wetenschap.

DE TEKENEN IN DE HEMEL EN OP AARDE

Stelt u zich eens voor, dat u een grote stad bouwt van miljoenen Legoblokjes. In deze stad bouwt u wolkenkrabbers, kronkelende wegen, treinstations, vliegvelden, winkelcomplexen, een metro en ook rivieren, meren, bossen en een strand. U laat er ook duizenden mensen leven, wandelend in de straten, zittend in hun huis en werkend in hun kantoor. Geef aandacht aan elk detail. Zelfs aan de verkeerslichten, brievenbussen en de borden op het busstation.

Al deze Legoblokjes van deze stad, heeft u met grote zorg geplaatst, tot in het kleinste detail en elk blokje heeft u met inspanning en moeite zo gerangschikt, dat er een mooie levensechte stad is ontstaan. Als er iemand naar u toe zou komen en zou zeggen dat al deze Legoblokjes van deze stad, per toeval samen zijn gekomen en zo de stad hebben gevormd, wat zou u dan denken van de geestelijke toestand van deze persoon?

Nu, ga eens terug naar de stad die u hebt gebouwd en denk na over het feit dat de hele stad met de grond gelijk wordt omdat u één enkel Legoblokje bent vergeten te plaatsen, of van plaats verandert hebt. Kunt u zich voorstellen wat voor een groot evenwicht en orde u had gevestigd?

Het leven in de wereld waarin wij leven, is ook mogelijk gemaakt door de opeenhoping van zo'n groot aantal details, onbevattelijk voor het menselijk verstand. De afwezigheid van slechts één detail, kan het einde van het leven op aarde betekenen.

Alles, elk detail van het atoom, het kleinste deeltje van materie, tot de

melkwegen die biljoenen sterren bevatten, van de maan (een onlosmakelijk aanhangsel van de aarde), tot het zonnestelsel, alles werkt in een perfecte harmonie. Dit goed georganiseerd systeem werkt vlekkeloos, net als een horloge. Mensen zijn zo vertrouwd dat dit miljarden jaren oude systeem door gaat met functioneren zonder een enkel detail achterwege te laten, dat zij vrij plannen maken over iets dat zij denken te realiseren in de volgende tien jaar. Niemand maakt zich zorgen of de zon morgen wel eens niet opkomt. De grote meerderheid van de mensen denkt niet na over dat “de aarde wel eens los zou geraken van het zwaarteveld van de zon en zou bewegen richting het pikdonkere onbekende”; of vraagt zich niet af: “wat weerhoudt dit van te gebeuren?”

Op dezelfde manier zijn mensen, wanneer ze gaan slapen, overtuigd dat hun hart of ademhalingssysteem niet gaat rusten zoals hun hersenen dat doen. Zelfs een stop van slechts enkele seconden in één van deze twee vitale systemen, is genoeg om de dood tot gevolg te hebben.

Wanneer de ‘bril van vertrouwdheid’, die het hele leven omvat en die bepaalde gebeurtenissen doet zien alsof ze de normaalste zaken van de wereld zijn, weggenomen wordt, dan zien we dat alles gecreëerd is met zulk onderlinge afhankelijkheid, uiterst nauwgezet, en dat het een erg evenwichtig systeem is, alsof ons leven hangt aan een zijden draadje, of zelfs nog dunner dan dat. We zullen een voortreffelijke orde opmerken, heersend in elke plaats, waar we ook kijken. Zeker, er is een grote Kracht Die zo'n orde en harmonie creëert. De bezitter van zo'n grote kracht is Allah, Die alles gecreëerd heeft uit het niets. In een vers van de *Qoer'*aan staat:

... Jij ziet in de schepping van de Erbarmer geen onevenwichtigheid. Kijk dan nog een keer, zie jij een afwijking? Kijk dan nog eens twee maal, jij zult jouw ogen nederig neerslaan, terwijl zij vermoeid zijn. (Soera el-Molk, 3-4)

Als we kijken naar de verschijnsels in de hemelen, op aarde en in alles wat daar tussen is, zien we dat zij allen het bestaan bewijzen van Almachtige Allah. In dit hoofdstuk zullen we stilstaan bij de natuurlijke verschijnselen en levende wezens die iedereen kan zien, maar waar weinigen over nadenken, we zullen zien hoe zij tot bestaan zijn gekomen en hoe zij doorgaan met hun bestaan. Als we alle Tekenen van Allah zouden opschrijven, dan zouden zij vele duizenden delen van een encyclopedie vullen. Daarom gaan we in dit deel alleen enkele

onderwerpen in het kort bespreken, die het verdienen om er zeer lang over na te denken.

Maar zelfs deze in het kort besproken onderwerpen zullen helpen alle mensen te overtuigen van het belangrijkste feit in hun leven, of ten minste helpen het hen nogmaals te herinneren:

Dat Allah bestaat.

Voor Hem is alle eer voor het ontstaan van de hemelen en de aarde en u kunt Hem kennen door middel van de rede.

DE WONDEREN IN ONS LICHAAM

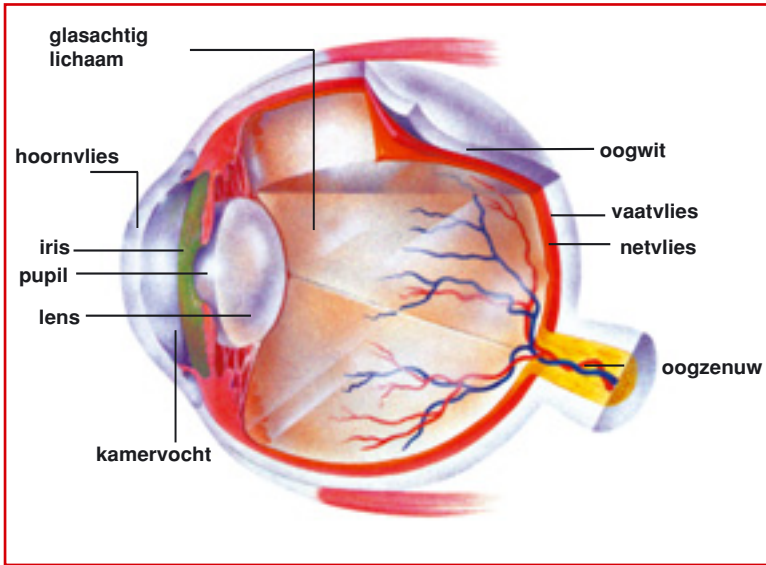
'Een Half-Ontwikkeld Oog Kan Niet Zien'

Het oog is één van de meest duidelijke stukjes bewijs dat levende wezens zijn gecreëerd. Alle organen om te zien, ook de dierlijke en menselijke ogen, zijn uitermate opvallende voorbeelden van een perfect ontwerp. Dit buitengewone orgaan is zo overweldigend complex, dat het zelfs het meest ontwikkelde apparaat ter wereld dat door de mens vervaardigd is, overtreft.

Als alle onderdelen van het oog samen aanwezig zijn, en samenwerken in harmonie, dan pas kan het oog zien. Bijvoorbeeld, als een oog zijn ooglid zou missen, maar als verder alle andere onderdelen wel aanwezig zouden zijn, zoals de lens, het hoornvlies, pupil, bindvlies, netvlies, iris, kanaal van Cloquet, ciliairspieren, traanklieren, dan nog zou het oog zwaar beschadigd zijn en zou het snel zijn mogelijkheid tot zien verliezen.

De 'serie van toevalligheden', verondersteld door de evolutionisten, verliest al zijn inhoud tegen de complexe structuur van het oog. Het oog bestaat uit gecompliceerde, afzonderlijke segmenten, die samen een complex systeem vormen en, zoals hierboven besproken, moeten alle individuele segmenten op hetzelfde moment tot bestaan zijn gekomen. Een evolutionistische wetenschapper bekent dit feit:

De gemeenschappelijke eigenschap van ogen en vleugels is, dat zij alleen kunnen functioneren als zij volledig zijn ontwikkeld. Met andere woorden, een half-ontwikkeld oog kan niet zien; een vogel met half-gevormde vleugels kan niet vliegen.¹³

Het oog, dat een extreem complexe structuur heeft, is niet meer in staat te zien, als al één van zijn componenten ontbreken, bijvoorbeeld van de traanklieren.

Dit toont aan dat het oog verscheen op een enkel moment, perfect samen met al zijn onderdelen. Met andere woorden, net als al onze andere organen, heeft Allah het oog volledig foutloos geschapen.

Een Systeem Ontworpen Tot in het Kleinste Detail

Ademhalen, eten, wandelen etc. zijn heel normale menselijke functies. Maar de meeste mensen denken niet na over hoe deze basisacties plaatsvinden. Bijvoorbeeld; wanneer een persoon fruit eet, denkt hij niet na over hoe het bruikbaar gemaakt wordt voor het lichaam. Het enige waar hij aan denkt, is het eten van een gezonde maaltijd; op hetzelfde moment is zijn lichaam verwickeld in een onvoorstelbaar extreem gedetailleerd proces, dat deze maaltijd omzet in een gezondheid gevend iets.

Het spijsverteringsstelsel waar deze gedetailleerde processen plaatsvinden, begint te functioneren van zodra een stukje voedsel in de mond komt. Betrokken

in het systeem, meteen in het begin, is het speeksel, dat het voedsel bevochtigt en zo het vermalen door de tanden vergemakkelijkt, waarna het voedsel door de slokdarm naar beneden glijdt.

De slokdarm transporteert het voedsel naar de maag, waar een perfect evenwicht aanwezig is. Hier worden eiwitten afgebroken door pepsine, die dat alleen kunnen doen door het in de maag aanwezige zoutzuur dat helpt het voedsel zacht te maken. Dit zuur is zo sterk dat het niet alleen het voedsel kan oplossen, maar ook de maagwand. Natuurlijk is zo'n gebrek niet veroorloofd in dit perfecte systeem. De cellen van de maagwand worden beschermd door de voortdurende vorming van een laagje kleverig slijm. Dit slijm beschermt de maagwand tegen het vernietigende effect van het zoutzuur. Zo is de maagwand beschermd om te voorkomen dat het zichzelf vernietigt.

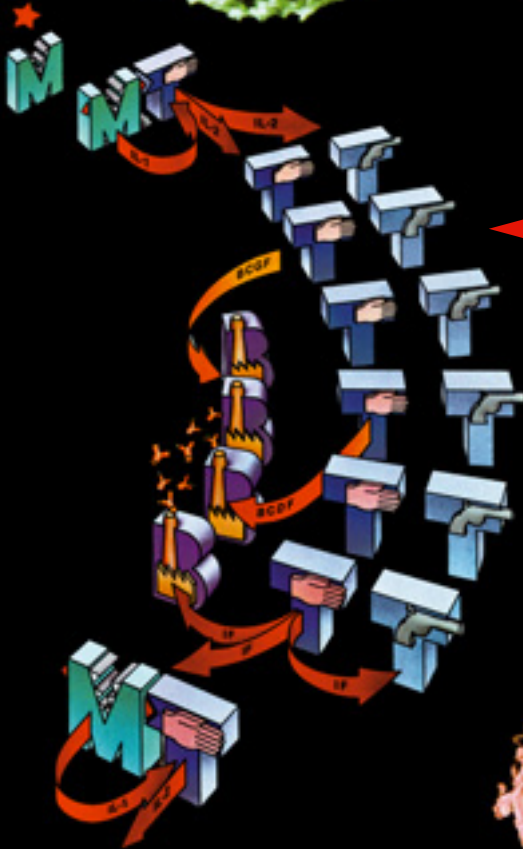
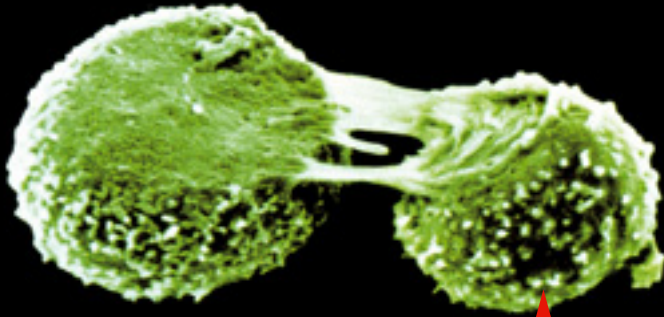
De rest van het spijsverteringssysteem is net zo ontworpen. De bruikbare en waardevolle voedingsstoffen, die afgebroken worden door het spijsverteringssysteem, worden geabsorbeerd door de smalle darmwand en nemen deel aan de bloedstroming. De binnenkant van de darmwand is geplooid (plooiën van Kerckring) om het oppervlak te vergroten en de darmwand is bedekt met uiterst kleine vingervormige uitsteeksels (villi) waardoor het oppervlak nog meer vergroot wordt. Boven op de cellen boven aan de villi bevinden zich microscopisch kleine uitstulpingen, microvilli genaamd. Deze uitstulpingen functioneren als pompjes om de voedingsstoffen te absorberen. De door de 'pompjes' geabsorbeerde voedingsstoffen worden opgenomen in de omliggende bloedsomloop, wat op zich ook een zeer complex en wonderbaarlijk geheel is.

Het punt dat hier de aandacht verdient, is dat de evolutie dit systeem, hierboven in het kort uitgelegd, op geen manier kan verklaren. Evolutie beweert dat de complexe organismen van heden ten dage, zich ontwikkeld hebben van primitieve wezens, door geleidelijke opeenstapeling van kleine structurele veranderingen. Maar, zoals al eerder verklaard, kan het systeem in de maag in geen geval stap voor stap gevormd zijn. De afwezigheid van zelfs één factor, heeft de dood van het organisme tot gevolg.

Wanneer het voedsel aankomt in de maag, verwerven de maagsappen de mogelijkheid om het af te breken, als resultaat van enkele chemische veranderingen. Nu, stelt u zich eens een levend wezen voor, in het zogenaamde

Hij is Allah, de Schepper, de Maker,
de Vormer. Hij heeft de schoonste
namen. Alles wat in de hemelen en
op aarde is verheerlijkt Hem en Hij
is de Almachtige, de Alwijze.
(Soera el-Hasjr, 24)

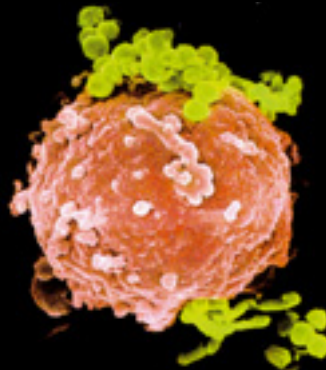

Een B-cel is zich aan het splitsen.

Afweercellen hebben een extreem gedisciplineerd commandoketen. Geen van hen negeert ooit bevelen.

Een B-cel omgeven met bacteriën.

evolutieproces, dat niet in staat is om zo'n geplande chemische omzetting te laten plaatsvinden. Dit levend wezen is niet in staat om het voedsel dat het gegeten heeft, te verteren, en zal sterven van de honger met een hoeveelheid onverteerd voedsel in zijn maag.

Bovendien moet tijdens de afscheiding van dit oplossend zuur, de maagwand gelijktijdig het slijm produceren om de maagwand tegen dit zuur te beschermen. Anders zal het zuur in de maag, de maag vernietigen. Daarom moet de maag, om het leven te laten voortduren, beide vloeistoffen (zuur en slijm) op hetzelfde moment afscheiden. Dit toont aan dat het niet stap voor stap, toevallig ontwikkeld is, maar dat een bewuste creatie, met alle systeembenodigheden, om het systeem goed te laten werken, heeft plaats gevonden.

Wat dit allemaal aantoont is dat het menselijk lichaam lijkt op een gigantische fabriek, opgebouwd uit vele kleine machines die samenwerken in perfecte harmonie. Net zoals dat elke fabriek een ontwerper, een technicus en bouwers heeft, heeft ook het menselijk lichaam een Verheven Schepper. Deze Schepper is Allah, de Alwijze.

Het Leger Binnen de Mens

Elke dag wordt er ongemerkt door u, een strijd uitgevochten in de binnenste delen van uw lichaam. Aan de ene kant staan de virussen en bacteriën met het doel uw lichaam binnen te dringen en de controle over te nemen. Aan de andere kant staan de immuniteitscellen van ons afweersysteem die ons lichaam beschermen tegen deze vijanden.

De vijanden wachten in een offensieve positie om hun weg te banen naar de plek die zij als doel hebben, en zij verplaatsen zich naar dat doel zodra zij de kans schoon zien. De sterke, goed georganiseerde en gedisciplineerde soldaten van het doelgebied echter geven zich niet zo snel gewonnen. De soldaten die de vijandige soldaten opslokken en neutraliseren (de fagocyten), arriveren op het slagveld. Soms is de strijd heviger dan deze soldaten aankunnen. In dit geval worden andere soldaten (macrofagen) opgeroepen. Hun betrokkenheid veroorzaakt alarm in het doelgebied en weer andere soldaten (T-cellen) worden ook ten strijde geroepen.

Deze soldaten zijn welbekend met het lokale volk. Snel onderscheiden zij hun

eigen leger van dat van de vijand. Zij activeren onmiddellijk de soldaten die aangesteld zijn voor de wapenproductie (B-cellen). Deze soldaten hebben buitengewone bekwaamheden. Ofschoon zij de vijand nog nooit hebben gezien, kunnen zij wapens maken welke de vijand veranderen in iets incapabels. Aanvullend, dragen zij de wapens die zij produceren zo ver als nodig is. Tijdens deze reis slagen zij erin de moeilijke taak te volbrengen om geen schade te veroorzaken aan zichzelf, noch aan hun bondgenoten. Daarna slaan de aanvalsteams toe (dodende T-cellen). Zij storten de giftige stoffen die zij bij zich dragen, over de meest vitale plek van de vijand. In geval van een overwinning, arriveert een andere groep van soldaten op het slagveld (T-remmercellen), die alle strijders terugstuurt naar hun kamp. De soldaten die als laatste op het slagveld aantreden, zijn de geheugencellen, die alle relevante informatie over de vijand opslaan, zodat deze gebruikt kan worden bij een vergelijkbare invasie in de toekomst.

Het voortreffelijke leger dat hierboven beschreven wordt, is het afweersysteem in het menselijk lichaam. Alles wat hierboven wordt uitgelegd, gebeurt door microscopisch kleine cellen, onzichtbaar voor het blote oog.

Hoeveel mensen zijn zich ervan bewust, dat zij zo'n georganiseerd, gedisciplineerd en perfect 'leger' in hun eigen lichaam hebben? Hoeveel van hen zijn zich ervan bewust dat zij omgeven zijn van alle kanten, door microben die, als zij niet gehinderd worden, ernstige ziekten kunnen veroorzaken met soms de dood tot gevolg? Inderdaad, er zijn vele gevaarlijke microben in de lucht die we inademen, in het water dat we drinken, in het voedsel dat we eten, op het oppervlak dat we aanraken. Terwijl wij er niet van bewust zijn wat er allemaal gaande is, leveren de cellen in ons lichaam een enorme inspanning om ons lichaam te redden van en beschermen tegen ziektes, waaraan iemand zelfs kan sterven.

De mogelijkheid van alle afweercellen om onderscheid te maken tussen vijandige cellen en lichaamseigen cellen, de mogelijkheid van B-cellen om wapens te maken om de vijand te neutraliseren terwijl zij de vijand nog nooit hebben gezien, hun mogelijkheid om deze wapens mee te nemen zo ver als nodig is, zonder schade toe te brengen aan lichaamscellen, de signaal ontvangende cellen die hun plicht vervullen zonder enig bezwaar, elk van hen wetende wat te doen, de terugkeer naar hun plaats zonder problemen nadat zij klaar zijn met

Is dan Hij, Die scheidt gelijk aan
iemand die niet scheidt? Wil je dan er
geen lering uit trekken?
(Soera an-Nahl, 17)

De rups weeft zichzelf in een cocon, welke hij vervolgens uiteenscheurt, zodat hij eruit kan kruipen als een vlinder met prachtige patronen en kleuren.

hun werk, en de mogelijkheid van de geheugencellen, zijn slechts enkele van de kenmerkende karakters van dit systeem.

Om al deze redenen, is het verhaal van de vorming van het afweersysteem nooit besproken door een evolutionistische schrijver.

Het is extreem moeilijk voor een persoon zonder immuunsysteem om te overleven, aangezien hij blootgesteld zal worden aan alle microben en virussen in de wereld om hem heen. Vandaag de dag kunnen zulke personen slechts overleven in een speciaal ontworpen, afgesloten en geconditioneerde ruimte, die deze personen volledig afsluit van de buitenwereld. Daarom is het onmogelijk voor een persoon zonder immuunsysteem, te overleven in een primitieve omgeving. Dit leidt ons naar het feit dat een extreem complex systeem, zoals het afweersysteem, alleen maar kan bestaan door in één keer te zijn gecreëerd met al zijn elementen.

DIEREN EN PLANTEN

Miljoenen soorten planten en dieren die aanwezig zijn in deze wereld, dienen als bewijs voor het bestaan en de macht van onze Schepper.

Al deze schepselen, waarvan er enkele in dit boek worden beschreven, verdienen het om individueel nader onderzocht te worden. Zij hebben allen een andere lichaamsbouw, een unieke manier om zich te voeden, een verschillend verdedigingssysteem en interessante manieren om zich voort te planten. Jammer genoeg is het niet mogelijk om al deze levende wezens met al hun kenmerken te beschrijven in één boek. Een encyclopedie van vele delen is nog niet voldoende voor deze taak.

Maar toch zullen zelfs de enkele voorbeelden die wij zullen bespreken, voldoende zijn om te bewijzen dat leven op aarde in geen geval uitgelegd kan worden door toevalligheden of het samenvallen van verschillende onafhankelijke gebeurtenissen.

Van Rups Tot Vlinder

Als u 450 tot 500 eitjes zou hebben en u zou ze moeten bewaren, wat zou u dan doen? Het verstandigste zou zijn om maatregelen te treffen om te

voorkomen dat ze overal verspreid zouden raken, door bijvoorbeeld de wind of andere omgevingsinvloeden. Behorende tot de schepsels die het grootste aantal eieren legt in één keer (450-500), gebruikt de zijderups een heel intelligente manier om haar eitjes te beschermen: ze verbindt de eieren met een viskeuze substantie (draad) die zij uitscheidt en zo voorkomt zij dat de eieren overal verspreid raken.

De rupsen die uit hun eitjes komen, gaan als eerste op zoek naar een veilige tak voor zichzelf en dan binden zij zich vast aan die tak met dezelfde draad. Daarna spinnen zij een cocon om zichzelf heen met de draad die zij afscheiden, om hun eigen ontwikkeling te bevorderen. Het duurt voor een rups die recentelijk zijn ogen geopend heeft, 3 tot 4 dagen om dit proces te voltooien. Tijdens deze periode maakt de rups duizenden omwentelingen en produceert het een draad met gemiddeld een lengte van 900 tot 1500 meter lang.¹⁴ Op het eind van dit proces, begint het aan een nieuwe taak waardoor het een metamorfose ondergaat en verandert in een sierlijke vlinder.

De sierlijke en duidelijke patronen op de vlinders tonen aan dat deze levende wezens niet het product van onbewuste toevalligheden zijn, maar op een prachtige en ongeëvenaarde wijze geschapen zijn.

Noch de actie van de moeder zijderups om haar eieren te beschermen, noch het gedrag van een kleine rups verstoken van enig bewustzijn, opleiding of kennis, kan verklaard worden door de evolutietheorie. Ten eerste is de mogelijkheid van de moeder om de draad te produceren die ze gebruikt om de eitjes te beschermen wonderbaarlijk. Dat de pasgeboren rupsjes de meest geschikte omgeving weten te vinden voor zichzelf, dat ze vervolgens een cocon weven, dan een metamorfose ondergaan en dat ze door deze metamorfose komen zonder problemen, dat gaat buiten het menselijke bevattingsvermogen. Vandaar dat we simpelweg kunnen zeggen, dat ze in deze wereld worden geboren met kennis over wat te doen, wat betekent dat al deze dingen hen al onderwezen zijn voordat ze geboren zijn.

Laat ons dit verduidelijken met een voorbeeld. Wat zou u denken als u een pasgeboren baby zou zien, die na een paar uur na zijn geboorte opstaan en enkele dingen verzamelt om zijn bed op te maken (zoals dekbed, kussen en het matras), en daarna deze dingen netjes samenbrengt, zijn bed opmaakt en erin gaat liggen? Nadat u bijgekomen bent van de shock door deze gebeurtenis, zult u waarschijnlijk denken dat de baby dit op een buitengewone manier onderwezen is in de buik van zijn moeder zodat hij in staat was zo'n handeling te verrichten. Het geval van de rupsen is niet anders dan dat van de baby in dit voorbeeld.

Dit leidt ons naar dezelfde conclusies: deze levende wezens komen tot leven, gedragen zich en leven volgens de manier, vastgesteld door Allah, Die hen gecreëerd heeft. Het vers uit de Qor-aan waarin wordt verklaard dat Allah de honingbij geïnspireerd heeft en haar bevolen heeft om honing te maken, levert een voorbeeld van het grote geheim van de wereld van de levende wezens. Dit geheim is dat alle levende wezens zich hebben neergelegd bij de Wil van Allah en dat zij hun lot volgen dat besloten is door Allah (Glorieus en Verheven is Hij). Dit is waarom de honingbij honing maakt en de zijderups zijde produceert.

De Symmetrie in Vlindervleugels

Als we kijken naar de vleugels van vlinders, dan zien we dat er een perfecte symmetrie in heerst. Deze op kantwerk lijkende vleugels zijn zo versierd met patronen, vlekken en kleuren dat elk van hen lijkt op een kunststuk.

Als je kijkt naar de vleugels van deze vlinders, zal het je opvallen dat de

patronen en kleuren aan beide kanten volledig identiek zijn, hoe complex ze soms ook lijken. Zelfs het kleinste vlekje is aanwezig op beide vleugels, daardoor bevat het een vlekkeloze orde en symmetrie.

Bovendien mengt geen van deze kleuren op de dunne vleugels met een andere, elke kleur wordt scherp gescheiden van de andere. Feitelijk worden deze kleuren gevormd door de opstapeling van hele kleine schilfertjes, opeengestapeld. Is dit geen wonder hoe deze kleine 'dakpannetjes', die heel gemakkelijk verspreid kunnen worden door de lichtste aanraking van uw handen, zo gerangschikt zijn op beide vleugels zonder enige fout in hun ordening zodat zij exact dezelfde patronen produceren? Zelfs de verplaatsing van een enkele schilfer zou de symmetrie in de vleugels vernietigen en hun schoonheid schaden. U zult nooit een warboel zien op de vleugels van welke vlinder op aarde dan ook. Zij zijn zo sierlijk en elegant dat het lijkt dat ze gemaakt zijn door een kunstenaar. En zij zijn inderdaad gemaakt door een Verheven Schepper.

Het Dier Met de Langste Nek: de Giraffe

De giraffe heeft meerdere verbazingwekkende kenmerken. Eén van deze kenmerken is dat de zeer lange nek van de giraffe op slechts zeven wervels staat, net als bij alle andere zoogdieren. Een ander bijzonder feit over de giraffen is dat zij geen enkel probleem hebben om het bloed omhoog te pompen naar hun hersenen, boven aan hun lange nek. Als u hier even over nadenkt, moet het u opvallen hoe moeilijk het moet zijn om het bloed zo hoog te pompen. Maar de giraffe heeft er geen problemen mee, omdat zijn hart zo gevormd is, dat dit hart het bloed zo hoog als nodig kan pompen. Dit stelt hem in staat om zonder moeite met zijn leven door te gaan.

Toch kampen zij met een probleem tijdens het drinken van water. In wezen zou de giraffe elke keer als hij naar beneden buigt om water te drinken, moeten sterven door te hoge bloeddruk. Maar het perfecte systeem in hun nek sluit elk risico volledig uit. Als zij naar beneden buigen, worden de kleppen in hun nekvaten gesloten, waardoor er wordt voorkomen dat er een overschot bloed naar hun hersenen stroomt.

Er is geen twijfel dat de giraffe deze kenmerken niet heeft verworven door ze te plannen in overeenstemming met zijn behoeften. Het is zelfs nog meer

Net als alle andere levende wezens, zijn giraffen ook geschapen met perfecte eigenschappen en kenmerken.

onaanmemelijk, dat deze vitale kenmerken door de tijd heen gevormd zijn, d.m.v. een geleidelijk ontwikkelingsproces. Een pompsysteem om het bloed naar de hersenen te transporteren én een kleppensysteem om hoge bloeddruk te voorkomen tijdens het bukken om water te drinken, zijn van wezenlijk belang voor de giraffe om te blijven leven. Als één van deze kenmerken afwezig zou zijn, of niet naar behoren zou werken, dan zou het voor de giraffe onmogelijk zijn te overleven.

De conclusie die we kunnen afleiden uit dit alles, is dat de diersoort 'giraffe' in deze wereld geboren is met alle essentiële eigenschappen om te leven. Het is onmogelijk voor een nog niet bestaand wezen de vorming van zijn lichaam te beheersen en bewust de noodzakelijke eigenschappen te verwerven. Dus zo bewijzen de giraffen ongetwijfeld dat zij gecreëerd zijn als een bewuste creatie van Allah de Almachtige.

Zeeschildpadden

De in de oceaan levende zeeschildpadden zoeken al schommelend in de drukke menigte een weg naar het strand wanneer het tijd is om zich voort te planten. Het is niet zomaar een strand. Het strand waar zij aankomen om zich voort te planten, moet het strand zijn waar zij zelf zijn geboren.¹⁵ Soms moet een zeeschildpad een afstand afleggen van meer dan 800 kilometer om de plek van bestemming te bereiken. Een lange en moeilijke reis verandert de situatie niet. Zij zullen hoe dan ook het strand waar zij zijn geboren en waar ze nu zelf het leven zullen schenken aan hun nakomelingen, bereiken, als Allah het wil.

Het is onverklaarbaar hoe een levend wezen zijn weg terug kan vinden naar hetzelfde strand waar het 20 tot 25 jaar geleden zelf van vertrokken is.¹⁶ Het is al helemaal buitengewoon hoe de zeeschildpad de weg kan vinden in de diepte van de oceaan waar heel weinig licht doordringt en dan het juiste strand herkent uit de talrijke vergelijkbare stranden.

Ten slotte zullen duizenden reizigers zonder kompas elkaar ontmoeten op hetzelfde strand op dezelfde tijd. Als een aanvankelijke een mysterie, waren de redenen die ten grondslag liggen aan deze vasthoudende ontmoeting, een grote verrassing toen ze uiteindelijk bekend werden. Aangezien schildpadden weten dat hun nakomelingen niet zullen overleven in de zee, begraven zij hun eieren onder het zand op het strand. Maar waarom gaan zij allen op dezelfde tijd naar hetzelfde strand? Zullen de pas uitgekomen jongen niet overleven als ze hetzelfde zouden doen op verschillende tijden en op verschillende stranden? Diegenen die onderzoek hebben gedaan naar dit onderwerp, werden geconfronteerd met een heel interessante situatie. De duizenden nakomelingen onder het zand moeten een aantal indrukwekkende obstakels overwinnen, nadat zij hun ei gebroken hebben met de harde bult op hun kop. De pas uitgekomen jongen, met een gemiddeld gewicht van 31 gram, kunnen het zand boven hen niet weggraven in hun eentje en allen helpen ze elkaar. Wanneer op het strand de duizenden pas uitgekomen jongen beginnen te graven, komen zij tot het zandoppervlak in enkele dagen. Maar, voordat zij op het zandoppervlak te voorschijn komen, wachten zij een tijdje, tot het vallen van de avond. Dit omdat er gevaar dreigt overdag en zij ten prooi kunnen vallen aan roofdieren. Bovendien zou het behoorlijk moeilijk voor hen zijn om over het door de zon

En in de schepping van uzelf en alle medescheepselen, die Hij verspreidt (over de aarde), zijn tekenen voor een volk dat zekerheid van geloof wil hebben. (Soera al-Djaasi'jah, 4)

De jonge zeeschildpad geraakt bij de zee voordat de zon opkomt.

verzengende zand te kruipen. Wanneer de nacht valt, komen zij, na het graafproces beëindigd te hebben, van onder het zand tevoorschijn. Ofschoon het donker is, haasten zij zich naar de zee en vertrekken zij van het strand om daar ongeveer 20 - 25 jaar later terug te keren.

Het is onmogelijk voor deze pas uitgekomen jongen, te weten dat zij hun weg naar boven moeten graven, nadat zij uit hun ei zijn gekropen en dat ze vervolgens moeten wachten op een bepaalde afstand van de zee. Het is in geen geval mogelijk voor hen te weten, terwijl zij onder het zand begraven zijn, of het nu dag of nacht is, dat er roofdieren bestaan en dat zij aan hen ten prooi kunnen vallen, dat het zand ontzettend heet is vanwege de zon en dat deze hitte hen kan schaden, en dat zij zich naar de zee moeten haasten. Hoe kan dit welbewuste gedrag zijn ontstaan?

Het enige antwoord op deze vraag is dat deze pas uitgekomen jongen op de één of andere manier zijn 'geprogrammeerd' om zich op deze manier te gedragen, wat betekent dat hun Schepper, Allah, een instinct in hen heeft doen ontstaan dat hen helpt hun leven te beschermen.

De Bombardeerkever

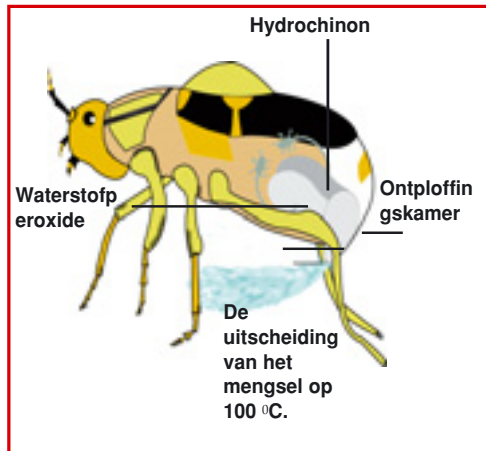
De bombardeerkever is een insect waar enorm veel onderzoek naar verricht is. De eigenschap die dit insect zo populair maakt, is dat het gebruik maakt van chemische stoffen om zichzelf te beschermen tegen zijn vijanden.

Tijdens momenten van gevaar spuit deze kever waterstofperoxide en hydrochinon, opgeslagen in zijn lichaam, naar zijn vijand om zo zichzelf te beschermen. Voorafgaand aan het gevecht maken gespecialiseerde klieren, de zogenaamde afscheidingskwabben, een heel geconcentreerd mengsel van deze twee chemicaliën. Dit mengsel is opgeslagen in een apart blaasje, de opslagkamer genaamd. Dit blaasje staat in verbinding met een tweede ruimte, de explosiekamer. De twee ruimtes worden van elkaar gescheiden gehouden door een sluitspier. Op het moment dat het insect in gevaar is, knijpt het de spieren die om de opslagkamer liggen samen, terwijl op hetzelfde moment de sluitspier wordt ontspannen. Het chemische mengsel wordt vanuit de opslagkamer overgebracht naar de explosiekamer. Een grote hoeveelheid warmte komt vrij en een verdamping vindt plaats. De vrijgekomen damp en het waterstofgas oefenen

een druk uit op de wanden van de explosiekamer en het chemische mengsel wordt naar de vijand gespoten door een kanaaltje dat het chemische mengsel uit het lichaam van de kever leidt.¹⁷

Het is nog altijd een mysterie voor onderzoekers hoe een insect een dergelijk krachtig systeem kan dragen in zichzelf, dat sterk genoeg is om een chemische reactie teweeg te brengen die gemakkelijk enorme schade kan aanrichten en dat dit systeem in deze kever zo geïsoleerd is, dat de kever veilig is voor het effect van dit systeem. Er is geen twijfel dat het bestaan en de werking van dit systeem te gecompliceerd is om door het insect zelf te zijn verkregen. Het is nog steeds een onderwerp van discussie hoe de bombardeerkever zo'n systeem laat werken in zijn ongeveer 2 cm kleine lichaam, terwijl menselijke experts dit alleen voor elkaar krijgen in laboratoria.

De enige duidelijke waarheid hier is dat dit insect een concreet voorbeeld is van het weerleggen van de evolutietheorie, omdat het onmogelijk is dat dit complexe chemische systeem gevormd is door een serie van toevallige variaties en toevallige veranderingen die doorgegeven zijn aan toekomstige generaties. Zelfs een klein gebrek of foutje in dit systeem maakt het kleine kevertje weerloos, zodat het óf wordt opgegeten door een vijand, óf zichzelf opblaast. Daarom is de enige verklaring dat dit chemische wapen in het insectenlichaampje tot bestaan is gekomen met al zijn onderdelen in één keer en zonder mankement.

Termietenheuvels

Iedereen zal verbaasd zijn bij het zien van een termietenheuvel, opgericht vanuit de grond door termieten. Deze nesten zijn wonderbaarlijke bouwkundige hoogstandjes, met een hoogte van wel 5 tot 6 meter. Als je de grootte van de termiet vergelijkt met de grootte van zijn nest, dan zal je zien dat de termiet succesvol erin geslaagd is een bouwwerk te bouwen dat vele malen groter is dan zichzelf. Maar wat nog verbluffender is, is dat termieten blind zijn.

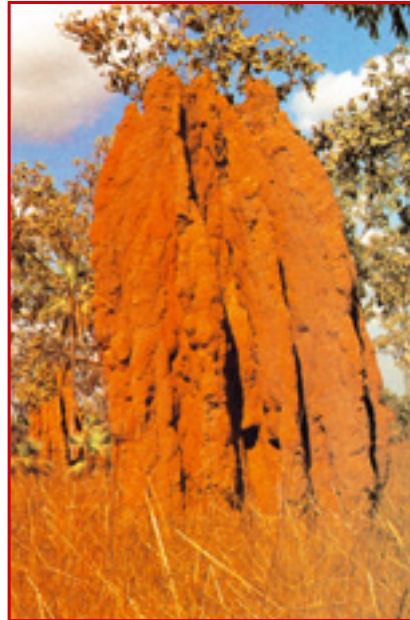
Iemand die nog nooit de enorme nesten van de termieten gezien heeft, zal waarschijnlijk denken dat ze gemaakt zijn van op elkaar gestapelde zandhopen. Maar eigenlijk bewijst een termietennest dat het een prachtig ontwerp is, niet vatbaar voor het menselijk verstand: het nest bevat elkaar kruisende tunnels, gangen, ventilatiesystemen, speciale schimmelkweekvelden en vluchtwegen.

Als men duizend blinde mensen zou verzamelen, die zouden beschikken over technisch gereedschap, zouden deze mensen niet in staat zijn een soortgelijk bouwwerk te bouwen als een termietenkolonie. Denk eens na:

- Hoe kan een termiet met een lengte van zo'n 1 - 2 cm de architectuur en technische informatie geleerd hebben, om zo'n subtiel ontwerp te maken?

- Hoe kunnen duizenden blinde termieten het voor elkaar krijgen om in harmonie samen te werken om samen een constructie te bouwen dat een artistiek wonder is?

- Als je een termietenheuvel door midden zou delen tijdens de eerste fases van aanbouw, en dan weer bij elkaar

Zijnde niet groter dan enkele centimeters, kunnen termieten wolvenkrabbers van enkele meters hoog bouwen, zonder enig gereedschap te gebruiken. Dit bewonderenswaardig nest beschermt perfect de meer dan een miljoen termieten die erin leven, van hun vijanden en de ongunstige omstandigheden buiten.

brengt, dan zal je zien dat alle gangen, kanalen en wegen precies op elkaar passen. Hoe kan dit wonderbaarlijke feit verklaard worden?

De conclusie die men moet trekken uit dit voorbeeld is dat Allah (Verheven en Geprezen is Hij) alle levende wezens in hun unieke vorm gecreëerd heeft, zonder voorafgaand voorbeeld. Zelfs één termietenheuvel is genoeg voor een persoon die nadenkt, om het bestaan van Allah te bevatten en te geloven dat Hij Degene is Die alles geschapen heeft.

De Specht

Iedereen weet dat de specht zijn nest bouwt in gaten die hij uit een boom uitholt. Het punt waar veel mensen niet bij stilstaan is, waarom de specht geen hersenbloedingen krijgt wanneer hij zo hard met zijn hoofd slaat. Wat spechten doen, zou hetzelfde zijn als een mens die met zijn hoofd een spijker in de muur slaat. Als iemand zo iets zou doen, dan zou hij waarschijnlijk een hersenschudding krijgen met vervolgens daarop een hersenbloeding. Een specht kan echter 38 tot 43 keer tussen 2,10 en 2,69 seconden in een boom pikken en er gebeurt niets met hem.¹⁸

Er gebeurt niets, omdat de structuur van de kop van de specht voor dit werk geschapen is. De schedel van de specht heeft een 'opvang'-systeem dat de kracht van de schokken vermindert en absorbeert. Er is speciaal verzachtend weefsel tussen de beenderen van zijn schedel.¹⁹

Berekening en orde eindigen hiermee niet. Een bepaalde soort specht, die vooral de den verkiest, controleert de leeftijd van de boom alvorens er een gat in te boren, en neemt een die ouder is dan 100 jaar, want dennenbomen ouder dan 100 jaar lijden aan een ziekte die hun harde en dikke schors doet verzachten. Dit werd pas onlangs ontdekt door de wetenschap en misschien heeft u het hier voor de eerste keer in uw leven kunnen lezen; maar spechten weten het al eeuwen.

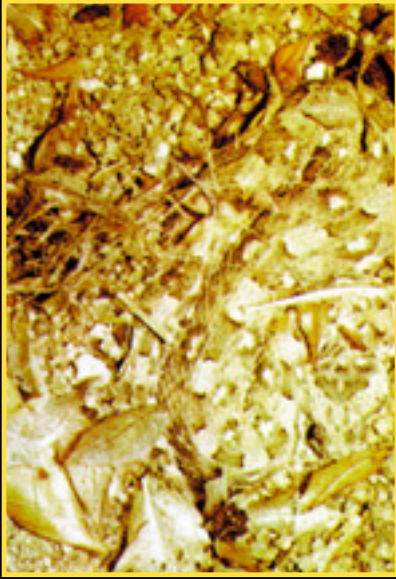
Dit is niet de enige reden waarom spechten dennen verkiezen. Spechten graven gaten in de buurt hun nest, waarvan de functie vroeger niet begrepen werd. Later snapte men dat deze holtes hen beschermen tegen een groot gevaar. Na verloop van tijd vult het kleverige hars dat lekt uit de dennenbomen, de holten en de voorpost van het nest de specht raakt dus gevuld met een plas, waardoor spechten afgeschermd worden van slangen, hun grootste vijanden.

Een ander interessant kenmerk van spechten is dat hun tong dun genoeg is om zelfs de mierennesten in de bomen binnen te dringen. Hun tong is ook plakkerig, waardoor ze de mieren die daar in leven, kunnen verzamelen. De perfectie in hun Schepping wordt verder onthuld door het feit dat hun tong een structuur heeft, die belet dat het zuur in het lichaam van mieren hen schaadt.²⁰

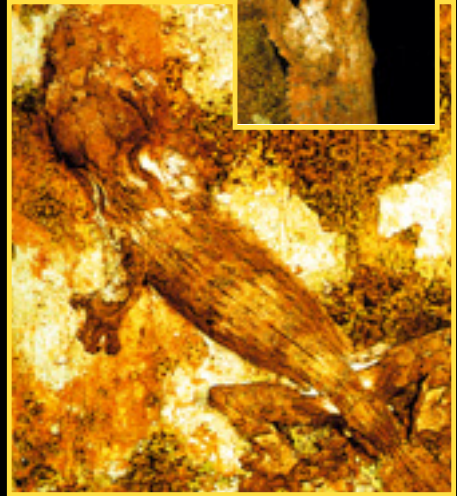
Deze spechten, waarvan de kenmerken hierboven besproken zijn, bewijzen met al hun gedetailleerde functies dat ze 'geschapen' zijn. Moesten spechten op een toevallige wijze geëvolueerd zijn, zoals de evolutietheorie beweert, dan zouden ze sterven voordat ze zulke buitengewoon samenhangende eigenschappen verwierven, en zouden ze nu uitgestorven zijn. Maar aangezien ze geschapen zijn door Allah, zijn ze hun leven begonnen met alle vitale kenmerken die vereist zijn voor hun leven.

Camouflage

Eén van de verdedigingsstrategieën van dieren is camouflage. Sommige dieren hebben de bijzondere bescherming door hun lichaamsstructuur en kleuring, die volledig zijn aangepast aan hun natuurlijke omgeving. Het lichaam van deze levende wezens is zo in harmonie met hun omgeving, dat wanneer je ze ziet je niet kunt zeggen of het nu een plant of een dier is, of je ze niet kunt onderscheiden van hun omgeving.

Op de linker afbeelding verstopt een slang zich tussen de struiken.

Als u aandachtig kijkt, ziet u dat dit geen boomtak, maar een insect is.

De eieren van een vogel genaamd de Western Sandpiper hebben dezelfde kleur als hun omgeving, zodat ze beschermd worden tegen vijanden.

Sommige insecten vermommen zich als dode bladeren. Het is heel moeilijk om de Panamese nachtvlinde te onderscheiden van dorre bladeren.

Een miereneter zit verstopt tussen de bladeren! Zie je hem?

Deze rups, die in de Panamese regenwoud leeft, heeft vlekjes die op slangenogen lijken, waardoor hij roofdieren kan verjagen.

De rups ontwijkt aan de aandacht van zijn vijanden, omdat het zijn lichaam net in het midden van het blad vestigt.

Gepantserde kameleons hoeven hun kleur te veranderen om op hun omgeving te lijken, want hun kleur is al in harmonie met hun habitat.

Insecten van deze soort worden beschermd tegen al hun vijanden, dankzij hun bladachtig uitzicht.

De bidsprinkhaan op de orchidee is erin geslaagd om de krekkel te misleiden met behulp van zijn vleugels die eruit zien als de blaadjes van de bloem.

Insecten die op bladeren lijken, zijn erg talrijk. Het is mogelijk om al de details van de bladeren terug te vinden op hun lichaam.

De slang camoufleert zich door in de lucht te hangen als een blaadje.

De boomluizen aan de linkerkant kunnen met behulp van hun uitzicht, hun vijanden ervan overtuigen dat ze de doornen van de boom zijn.

VALSE OGEN VERBIJSTEREN!

Wanneer sommige vlinders hun vleugels openen, stuiten we op een paar ogen. Deze ogen overtuigen hun vijanden ervan dat ze geen vlinders zijn. In het bijzonder is het vals gezicht van sommige vlindersoorten, zoals dat van de Shonling vlinder hierboven, zo perfect met de glanzende ogen, gelaatstrek, gefronste de wenkbrauwen, mond en neus erop, dat het algemene beeld nogal ontmoedigend is voor veel van hun vijanden.

Een persoon die koppig het bestaan van Allah blijft ontkennen, kan proberen om zijn buitengewone opvatting bij te sterken door de evolutionistische verklaring van 'een interessante toeval' te verdedigen. Of hij kan beweren dat "de vlinder deze motieven aanbracht op zijn lichaam, omdat hij dacht dat ze hem van nut kunnen zijn." Als iemand een dergelijke bewering maakt en oppert dat deze patronen die in schoonheid zelfs de schilderijen van kunstenaars overtreffen, tot stand zijn gekomen door toeval, dan heeft een verstandig persoon hier niets meer aan toe te voegen. Een dergelijke bewering is volstrekt onverenigbaar met de rede en het gezond verstand.

helpt hem te ontsnappen aan de waarneming door zijn vijand. Het is duidelijk dat dit kleine diertje zijn lichaam niet zelf heeft doen lijken op een blad. Misschien is hij zichzelf niet eens bewust dat hij wordt beschermd doordat hij lijkt op een blad. Hoe dan ook, het is duidelijk dat camouflage is geschapen als een tactische, speciaal geplande bescherming.

Valse Ogen

Er zijn enkele ongelooflijke, onvoorstelbare en interessante verdedigingsmethoden in het dierenrijk. Eén van deze methoden is die van de valse ogen. Verschillende vlinders, rupsen en vissoorten overtuigen hun vijanden met deze valse ogen dat zij 'gevaarlijk' zijn. De vlinders openen hun vleugels zodra zij gevaar bespeuren en zij tonen hun vleugels met een paar grote valse ogen op elk van hun vleugels, welke behoorlijk dreigend overkomen op hun vijanden. Laten we even onze tijd nemen om na te denken: kunnen deze extreem overtuigende ogen het resultaat zijn van toeval? Hoe weet de vlinder dat een paar schrikaanjagende ogen tevoorschijn komt als het zijn vleugels opent en dat dit uiterlijk zijn vijand beangstigt? Heeft de vlinder toevallig dit patroon op zijn vleugels gezien en is hij er zelf door geschrokken, waarna hij heeft besloten dat dit patroon beangstigend is en dat hij dit kan gebruiken in momenten van gevaar?

Zo'n overtuigend patroon kan alleen het resultaat zijn van een bewust ontwerp, niet van toeval. Bovendien is het in geen geval mogelijk te denken dat de vlinder zich bewust is van de patronen op zijn vleugels en deze verdedigingstactiek zelf ontdekt heeft. Het is duidelijk dat Allah, Die de vlinder geschapen heeft, zo'n patroon op het lichaam van de vlinder geschonken heeft aan de vlinder en het dier heeft doen ontstaan met het instinct om deze gave te gebruiken tijdens momenten van gevaar.

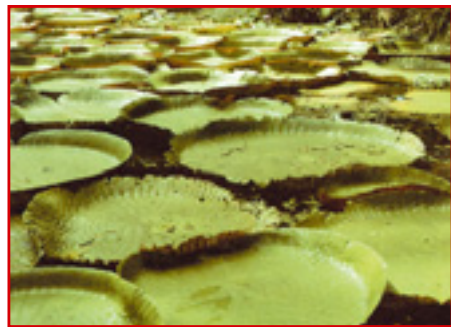
Waterlelies

De bloemen op aarde worden door de meeste mensen beschouwd als een alledaags iets, ondanks hun perfectie. Omdat men gewoon is om ze elke dag en overal te zien, weerhoudt de gewoonte de mensen ervan om de wonderen der Schepping te begrijpen in deze bloemen. Daarom zullen in de volgende zinnen

bloemen die groeien op een totaal andere plaats, in totaal andere maten en onder totaal andere omstandigheden beoordeeld worden zonder de 'kijk der gewoonte' en zullen zij ons helpen om het bestaan van Allah te begrijpen.

De Victoria amazonica (Amazonewaterlelie), die groeit in de modderige bodem van de rivier de Amazone, is interessant genoeg om het begrip 'gewoon' bij de mensen weg te nemen, omdat zij niet leven op de manier die mensen gewend zijn en die ze elke dag kunnen waarnemen, maar met een totaal verschillende inspanning.

Deze planten beginnen te groeien in de modder op de bodem van de rivier de Amazone en dan groeien zij uit naar het oppervlak van de rivier. Het bereiken van het zonlicht is hun doel, wat essentieel is voor hun bestaan. Wanneer zij ten slotte het wateroppervlak bereikt hebben, stoppen zij met groeien en ontwikkelen ze stekelige, ronde knoppen. Deze knoppen ontwikkelen zich tot gigantische bladeren die een doorsnede kunnen halen van wel 2 meter in de korte tijd van een paar uur. Deze bladeren hebben een omgekrulde rand waardoor de grote bladeren niet zinken. 'Wetende' dat hoe meer zij van het wateroppervlak

Waterlelies kunnen alleen gebruik maken van het daglicht als ze eenmaal hun weg hebben gevonden uit de diepte van het moeras naar het wateroppervlak, door ongeveer twee meter opwaarts te groeien. Maar de wortels van deze bloemen hebben ook zuurstof nodig. In het linker plaatje ziet u de stengels die zich uitstrekken van de wortels van de planten naar het wateroppervlak, en de zuurstof die ze verkrijgen, naar de wortels dragen.

van de rivier bedekken met hun overvloedige bladeren, des te meer zij gebruik kunnen maken van het zonlicht, maken deze waterlelies ruimschoots gebruik van daglicht om aan fotosynthese te doen. Zij 'weten' dat zij op de bodem anders niet zullen overleven, door het tekort aan licht. Het is behoorlijk geniaal voor een plant om een zodanige intelligente strategie te gebruiken.

Maar zonlicht alleen is niet voldoende voor deze waterlelies. Zij hebben ook zuurstof nodig, en het zal wel duidelijk zijn dat er geen zuurstof aanwezig is in de modderige grond waar hun wortels zich bevinden. Dat is de reden waarom de waterlelie stengels ontwikkelt vanuit haar wortels, omhoog reikend naar het wateroppervlak waar haar bladeren drijven. Soms groeien deze stengels tot een lengte van 11 meter. Zij zijn verbonden aan de bladeren en functioneren als zuurstoftransportbuisjes tussen de bladeren en de wortels.²¹

Hoe kan een knop die in de diepte van een rivier bezig is aan zijn ontwikkelfase weten dat hij zuurstof en zonlicht nodig heeft om te overleven, en dat hij met de afwezigheid van beide niet kan leven en dat alles wat hij nodig heeft, aanwezig is aan het wateroppervlak? Een wezen dat pas tot leven is gekomen, is zich noch bewust dat het water een einde heeft, noch van het bestaan van de zon en zuurstof.

Als het tot stand komen van de waterlelie gebeurd zou zijn volgens het standpunt van de evolutionisten, dan zou deze plant al lang verloren zijn gegaan door de ongunstige omgevingsomstandigheden en uitgestorven zijn. Niettemin zijn waterlelies nog steeds aanwezig heden ten dagen in hun volle perfectie.

De ongelooflijke moeite van een waterlelie om te leven gaat door na het bereiken van het wateroppervlak, waar zij eindelijk de nodige zuurstof en het belangrijke zonlicht tot hun beschikking hebben.

Zij kunnen doorgaan met leven met deze voorzorgsmaatregelen, toch 'weten' zij ook dat dit niet voldoende is voor hun voortplanting. Zij hebben een levend wezen nodig dat hun stuifmeel naar een andere waterlelie draagt en dit levend wezen is een kever (coleopterans) welke geschapen is met een zwakheid voor de kleur wit. Zij geven de voorkeur aan deze witte waterlilies boven alle andere aantrekkelijke bloemen langs de Amazone rivier. Wanneer een waterlelie bezocht wordt door een kevertje, dan doet het zijn bloembladjes dicht, sluit het de kever op en biedt het hem overvloedig zijn stuifmeel aan. Na een nacht laat hij de kever weer vrij en de bloem verandert dan van kleur zodat dezelfde kever de bloem niet nog eens bezoekt en hetzelfde stuifmeel weer naar hem terug brengt. De eens schitterende, puur witte waterlelie gaat nu in het paars verder met het versieren van de Amazone rivier.

Kan een dergelijk vlekkeloos en voortreffelijk systeem het werk zijn van een onwetende knop? Natuurlijk niet. Het is het werk van de Wijsheid van Allah, Die alles geschapen heeft. Alle details die hier zijn samengevat, laten zien dat planten, net zoals alle andere levende wezens in het heelal, tot bestaan zijn gekomen met alle nodige en handige systemen reeds aanwezig en dat ze dit te danken hebben aan Allah, de Alwijze en Almachtige.

CONCLUSIE

Kan de wind per toeval een vliegtuig vormen?

De beroemde natuurkundige Sir Fred Hoyle gaf een opvallend commentaar over het ontstaan van het leven. In zijn boek "The Intelligent Universe" schreef hij:

De kans dat hogere levensvormen door toeval zijn ontstaan, is te vergelijken met de kans dat een tornado, die over een schroothoop waait, een Boeiing 747 in elkaar zet van de materialen van die schroothoop.²²

Deze vergelijking van Hoyle is behoorlijk inspirerend. De voorbeelden die we tot nu hebben besproken, wijzen ook uit dat het bestaan van leven en de perfectie van de aanwezige systemen ons er toe dwingt te kijken naar de grote kracht die

ze heeft doen ontstaan. Net zoals een orkaan geen vliegtuig kan produceren door toevalligheden, kan ook het universum niet, en zeker niet de extreem complexe structuren daarin, ontstaan zijn als resultaat van onvoorziene gebeurtenissen. Het is een feit dat het heelal is voorzien van een groot aantal systemen met een oneindig grotere complexiteit dan die van een vliegtuig.

Alles wat we tot nu toe besproken hebben, confronteert ons met het bewijs van de onberispelijke planning, niet alleen in onze directe omgeving, maar ook in de diepte van de ruimte. Diegene die deze tekenen kan bevatten, welke zo zichtbaar en duidelijk zijn dat ze onbetwistbaar zijn voor zowel de rede als voor het geweten, kan maar tot één conclusie komen: er is geen plaats voor toeval in het universum; het heelal is gecreëerd met alle details erin.

En Allah de Verhevene, de Schepper van dit vlekkeloze systeem, is Degene Die onbegrensde Macht en Kennis heeft.

WETENSCHAPPERS BEVESTIGEN DE TEKENEN VAN ALLAH

W

at we tot nu toe besproken hebben, bewijst ons het bestaan van Allah, met behulp van de door de moderne wetenschap ontdekte eigenschappen van het heelal. Wetenschap leidt ons naar de conclusie dat het heelal een Schepper heeft. Deze Schepper is Almachtige Allah, volmaakt in macht, wijsheid en kennis. Het is de religie die ons naar de weg leidt die ons Allah doet leren kennen zoals het hoort. We kunnen daarom zeggen dat wetenschap een methode is om de feiten en werkelijkheden die door de religie behandeld worden, beter te zien, te begrijpen en beter te onderzoeken. Niettemin nemen vandaag de dag sommige wetenschappers een geheel ander standpunt in. Hun mening is dat wetenschappelijke ontdekkingen de schepping van Allah niet impliceren. Integendeel, zij hebben aan de wetenschap een atheïstische interpretatie gegeven door te zeggen dat je Allah niet kunt bereiken door wetenschappelijke gegevens. Zij verdedigen de verkeerde opvatting dat wetenschap en religie twee tegenstrijdige begrippen zijn.

Het is een feit dat deze atheïstische interpretatie zeer recent is. Tot een paar eeuwen geleden waren wetenschap en religie onlosmakelijk met elkaar verbonden en dacht men niet dat deze twee begrippen met elkaar in conflict konden komen. Wetenschap werd geaccepteerd als een methode om het bestaan van Allah te bewijzen. De zogenaamde atheïstische interpretatie van wetenschap floreerde slechts nadat de materialisten en de positivistische filosofie door de wetenschappelijke wereld van de 18de en de 19de eeuw raasden.

In het bijzonder nadat Charles Darwin de evolutietheorie naar voor schoof in

1859. Bepaalde groepen mensen met een materialistische kijk op het leven begonnen deze theorie uit ideologische overwegingen te verdedigen, welke zij zagen als een alternatief voor religie. De evolutietheorie pleitte dat het universum niet gecreëerd was door een Schepper, maar dat alles ontstaan is per toeval. Met als resultaat dat men beweerde dat religie in conflict was met wetenschap. De Engelse onderzoekers Michael Baigent, Richard Leigh en Henry Lincoln zeiden over deze kwestie:

... een anderhalve eeuw voor Darwin, was wetenschap niet gescheiden van religie, het was in feite een onderdeel van religie, met als ultieme doel de religie te dienen... Maar de wetenschap van de tijd van Darwin scheidde zich van de context waarin zij eerder had bestaan en vestigde zichzelf als een ware rivaal, een alternatieve bergruimte voor zin. Als resultaat, ... werd de mensheid meer en meer gedwongen om een keuze te maken tussen de twee.²³

Zoals we hierboven verklaard hebben, was de zogenaamde splitsing van wetenschap en religie totaal ideologisch. Sommige wetenschappers die serieus geloofden in materialisme, weidden hun leven aan het bewijzen dat het universum geen Schepper heeft en zij kwamen met verschillende theorieën in deze context. De evolutietheorie was de bekendste en de belangrijkste van deze theorieën. Ook op het gebied van astronomie werden enkele theorieën ontwikkeld zoals de steady-statetheorie en de chaostheorie. Maar al deze theorieën die de schepping ontkenden, werden door de wetenschap zelf vernietigd zoals we in de voorgaande hoofdstukken duidelijk hebben kunnen zien.

De wetenschappers die zich vandaag nog steeds vastklampen aan deze theorieën en volhardend alle religieuze onderwerpen ontkennen, zijn dogmatische en onverdraagzame mensen, die geconditioneerd zijn om niet te geloven in Allah. De beroemde Engels zoöloog en evolutionist D.M.S. Watson bekent dit dogmatisme en legt uit waarom hij en zijn collega's de evolutietheorie te aanvaarden:

Als dat zo is, zal het een gelijklopendheid vertonen met de evolutietheorie zelf, een theorie die algemeen aanvaard is, niet omdat de juistheid ervan aangetoond kan worden met logisch samenhangend bewijsmateriaal, maar omdat het enige alternatief, speciale Schepping, duidelijk niet te geloven is.²⁴

Wat Watson bedoelt men "speciale schepping" is de schepping van Allah. Zoals erkend, vindt deze wetenschapper dit "onaanvaardbaar" in zijn eigen ogen. Maar waarom? Is het de wetenschap dat zegt? Eigenlijk niet. De wetenschap bewijst de waarheid van de Schepping. De enige reden waarom Watson dit feit als onaanvaardbaar beschouwt, is omdat hij zich heeft geconditioneerd om het bestaan van Allah te ontkennen. Alle andere evolutionisten nemen hetzelfde standpunt.

Evolutionisten steunen niet op de wetenschap, maar op de materialistische filosofie en zij verdraaien de wetenschap om het te laten kloppen met deze filosofie. Een geneticus en een onmiskenbare evolutionist van Harvard University, Richard Lewontin, geeft deze waarheid toe:

Het is niet dat de methoden en wetenschappelijke instituten ons op de een of andere manier dwingen een materiële uitleg van de fenomenale wereld te accepteren, maar, in tegendeel, dat wij worden gedwongen door onze prioritaire afhankelijkheid van materiële oorzaken om onderzoeksapparaten en een reeks van ideeën te creëren waardoor er materiële verklaringen ontstaan, om het even hoe tegenstrijdig, het maakt niet uit hoe verwarrend het is voor de leek. Bovendien is materialisme absoluut, dus we kunnen een 'goddelijke voet' in de deur niet toestaan.²⁵

Aan de andere kant zijn er vandaag de dag ook, net als in de geschiedenis, wetenschappers die tegenover de dogmatische materialistische groep staan en die het bestaan van Allah bevestigen. Zij beschouwen wetenschap als een manier om Allah te kennen. Sommige trends ontwikkelen zich in de USA, zoals "Creationisme" of "Intelligent Ontwerp", die met behulp van wetenschappelijke feiten bewijzen dat alle levende wezens zijn gecreëerd door Allah.

Dit laat ons zien dat wetenschap en religie geen strijdige bronnen van informatie zijn, maar dat het tegengestelde waar is en dat wetenschap een methode is die de absolute waarheden verifieert die door religie voorzien zijn. Bovendien is de Islam dé religie die voorstander is van wetenschappelijk onderzoek en aankondigt dat onderzoek van het universum een methode is om de creatie van Allah te ontdekken. Het volgende vers van de Qor-aan zegt over dit onderwerp;

Kijken zij dan niet naar de hemel boven hen, hoe Wij die gebouwd hebben

en hoe Wij die versierd hebben en hoe die geen enkele scheur heeft? En hoe Wij de aarde uitgespreid hebben en Wij daarop stevige bergen geplaatst hebben en Wij daarop allerlei mooie gewassen deden groeien? (Soera Qaaf, 6-7)

En Wij hebben uit de hemel gezegend water neer doen dalen, waarna Wij daarmee tuinen deden groeien en graan van oogstbare gewassen. En rijzige dadelpalmen met boven elkaar gevoegde kolven. (Soera Qaaf, 9-10)

Zoals uit o.a. bovenstaande verzen blijkt, spoort de Qoer'aan de mensen altijd aan om te denken, te redeneren en alles in de wereld waarin zij leven te onderzoeken. Dit is omdat wetenschap de religie ondersteunt, het individu beschermt tegen onwetendheid en tot gevolg heeft dat hij bewuster gaat nadenken; het opent zijn gedachtewereld zeer ver en helpt hem de tekenen van Allah te begrijpen. De vooraanstaande Duitse natuurkundige Max Planck zei: "Iedereen die, ongeacht zijn specialiteit, serieus de wetenschap bestudeert, is in staat de volgende uitdrukking boven de deur van de tempel van de wetenschap te lezen: 'heb geloof'." Volgens hem is geloof een essentiële eigenschap van een wetenschapper.²⁶

Alle kwesties die we tot nu toe hebben behandeld, zeggen ons dat het bestaan van het universum en alle levende wezens niet als toevalligheden kunnen worden uitgelegd. Vele wetenschappers die hun stempel gedrukt hebben op de wereld van de wetenschap, hebben deze geweldige realiteit bevestigd en blijven het bevestigen. Hoe meer de mensen leren over het universum, des te meer bewondering krijgt men voor de vlekkeloze orde. Elk nieuw ontdekt detail steunt de Schepping op een onbetwistbare manier.

Nu we de 21ste eeuw zijn binnengestapt, accepteert de grote meerderheid van de moderne natuurkundigen het feit van de Schepping. David Darling, sterrenkundige en auteur, zei:

Er was hier niets te zien. Geen sterrenstelsels, geen sterren. Slechts een hartslag geleden ontstond het universum zelf met de meest gigantische ontploffing, een ontploffing waarbij alle materie en energie die er ooit zal zijn, spontaan verscheen en snel bevestigd werd op de uitgestrekte structuur van de ruimte. Het universum was een second oud, en het was uitsluitend gevuld met het dampende, vruchtbare brouwsel van de schepping.²⁷

Bovendien is het al bekend dat bijna alle grondleggers van de diverse wetenschappelijke disciplines geloven in Allah en Zijn goddelijke boeken. De grootste natuurkundigen in de geschiedenis, Newton, Faraday, Kelvin en Maxwell zijn een paar voorbeelden van zulke wetenschappers.

In de tijd van Isaac Newton, de grote natuurkundige, geloofden wetenschappers dat de bewegingen van de hemellichamen en planeten uitgelegd konden worden door verschillende wetten. Niettemin, geloofde Newton dat de Schepper van de aarde en de ruimte Dezelfde was en dat deze bewegingen daarom beschreven kunnen worden door dezelfde wetten. Hij schreef:

Dit buitengewoon prachtige stelsel van zon, planeten en kometen kon alleen maar voortkomen uit het raadsbesluit en de soevereine heerschappij van een intelligent en machtig wezen.²⁸

Klaarblijkelijk zijn duizenden wetenschappers, die onderzoek hebben verricht op het terrein van natuurkunde, wiskunde en astronomie sinds de middeleeuwen, het met elkaar eens over het idee dat het universum gecreëerd is door één enkele Schepper en zij concentreren zich op datzelfde punt. De grondlegger van de natuurkundige astronomie, Johannes Kepler, verklaarde zijn sterk geloof in Allah in één van zijn boeken, waarin hij schreef:

Aangezien wij astronomen priesters zijn van ... God ..., past het ons om attent te zijn, niet over de glorie van onze geest, maar eerder, boven al het andere, over de glorie van God.²⁹

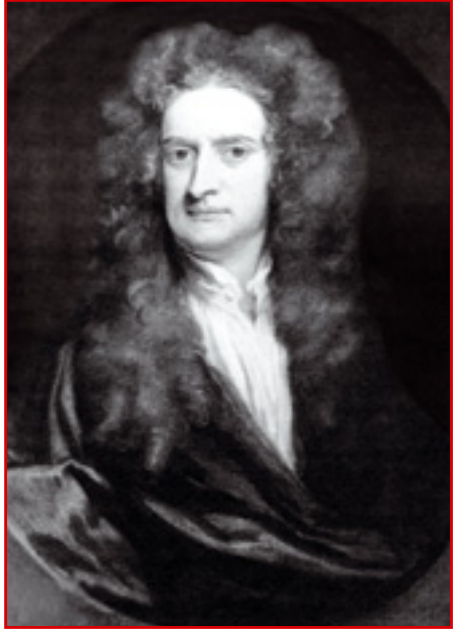
De grote natuurkundige, William Thompson (Lord Kelvin), grondlegger van de wetenschap thermodynamica, geloofde ook in Allah. Hij had zich sterk verzet tegen de evolutietheorie van Darwin en verwierp deze theorie totaal. Hij verklaarde kort voor zijn dood dat "met betrekking tot de oorsprong van het leven, wetenschap... het bestaan van de scheppende kracht bevestigt."³⁰

Eén van de professoren van natuurkunde van de Oxford Universiteit, Robert Mattheus, verklaarde hetzelfde feit in zijn in 1992 gepubliceerde boek, waarin hij uitlegt dat DNA-moleculen zijn gecreëerd door Allah:

Het hele proces vindt doorgaans plaats in perfecte harmonie, het brengt eerst een foetus voort, vervolgens een levende baby, een kind en ten slotte een volwassene. Net als zoveel in de biologie, is het hele proces schijnbaar wonderbaarlijk. Hoe kan een dergelijke prachtige complexiteit verkregen

Duitse natuurkundige Max Planck

Sir Isaac Newton

worden vanuit een dergelijke eenvoudige begin? Hoe, kortom, brengt een enkele cel, veel kleiner dan de stip op deze letter "i", een levend wezen voort? Veel van de betrokken processen blijven mysterieus, en vormen een van de meest fascinerende van alle opmerkelijke mysteries.³¹

Enkele andere wetenschappers die toegeven dat het universum is geschapen door Allah en die bekend zijn om hun bijdragen zijn:

Robert Boyle (de vader van de moderne chemie)

Iona William Petty (bekend vanwege zijn studies over statistiek en moderne economie)

Michael Faraday (een van de grootste fysici aller tijden)

Gregory Mendel (de vader van de genetica, hij ontcrachtte het darwinisme met zijn ontdekkingen op gebied van de wetenschap van de genetica)

Louis Pasteur (de grootste naam in de bacteriologie, hij verklaarde de oorlog aan het darwinisme)

John Dalton (de vader van de atoomtheorie)
Blaise Pascal (een van de belangrijkste wiskundigen)
John Ray (de belangrijkste naam in de Britse natuurgeschiedenis)
Nicolaus Steno (een beroemde aardrijkskundige die onderzoek deed naar aardlagen)
Carolus Linnaeus (de vader van de biologische classificatie)
Georges Cuvier (de grondlegger van de vergelijkende anatomie)
Matthew Maury (de grondlegger van de oceanografie)
Thomas Anderson (een van de pioniers op het gebied van organische chemie)
Sir Charles Bell (pionier in de studie van de menselijke hersenen en het zenuwstelsel)
Jean-Henri Fabre (de grondlegger van de moderne entomologie)
John Ambrose Fleming (de vader van de moderne elektronica)
James Clerk Maxwell (de natuurkundige die de elektromagnetische theorie formuleerde door elektromagnetisme met licht te koppelen)

CONCLUSIE

ngetwijfeld kan geen onderwerp belangrijker zijn dan dat van de schepping van de mens en zijn kennis over Almachtige Allah. Wat we in dit boekje gedaan hebben, is het proberen duidelijk te maken van een kwestie die van het grootste belang voor elke persoon.

We denken dat het nuttig is om de lezer op dit punt eraan te herinneren dat men niet stapels informatie nodig heeft om te begrijpen dat het universum en alles wat erin is, met inbegrip van zichzelf, geschapen zijn. Het valt evenzeer in het bevattingsvermogen van het geweten en het verstand van een klein kind, als het is in dat van een volwassene valt, dat hij geschapen is. De woorden van de profeet Abraham (vzmh) in de Koran vormen een zeer goed voorbeeld van wat we bedoelen.

De profeet Abraham (vzmh) leefde in een samenleving van mensen die niet geloofden in Allah en in plaats van Hem te aanbidden, totempalen aanbeden. Hoewel hij nooit onderricht werd over het bestaan van Allah, had hij met zijn verstand en geweten begrepen dat hij gecreëerd was - dat hij geschapen was door Allah, de schepper van de hemelen en de aarde. In de Koran staat:

En toen de nacht over hem kwam, zag hij een ster. Hij zeide: "Dit is mijn Heer." Maar toen zij onderging, zeide hij: "Ik heb de dingen, die ondergaan niet lief." En toen hij de maan zag glanzen, zeide hij: "Dit is mijn Heer." Maar toen zij onderging zeide hij: "Had mijn Heer mij niet geleid dan zou ik zeker tot het dwalende volk behoren." En toen hij de zon zag stralen zeide hij: "Dit is mijn Heer. Dit is de grootste" Maar toen zij onderging,

zeide hij: "O, mijn volk, ik heb niets uitstaande met uw afgoden." "Ik heb mijn aangezicht oprecht gewend tot Hem, Die de hemelen en de aarde schiep en ik behoor niet tot de afgodendienaren." (Soera el-Anaam, 76-79)

Zoals we zien in het voorbeeld van de profeet Abraham (vzmh), is iedereen die beschikt over verstand en geweten, en nog belangrijker, die "niet afwijst vanwege zijn ongerechtigheid en arrogantie" in staat om te begrijpen dat het universum geschapen is en bovendien, dat het is geschapen met een grote orde en plan.

Ongetwijfeld is de toestand van degenen die het bestaan van Allah ontkennen, ondanks alle duidelijke tekenen die voor iedereen zichtbaar zijn, erg verbazingwekkend voor degenen die verstand en geweten hebben. In de Koran

wordt het volgende gezegd over degenen die niet geloven in Allahs macht om te scheppen:

En indien je je verwondert, dan is hun zeggen verwonderlijker: "Wanneer wij stof zijn geworden, zullen wij dan opnieuw worden geschapen?" Deze zijn het, die hun Heer hebben verworpen, daarom zullen zij ketenen om hun hals hebben en de bewoners van het Vuur zijn; daarin zullen zij vertoeven. (Soera ar-Rad, 5)

De onderwerpen behandeld in dit boekje zijn belangrijker dan alle andere dingen in uw leven. Misschien hebt u tot nu toe niet de nodige aandacht kunnen geven aan het belang van dit onderwerp, of misschien had u er zelfs nog nooit over nagedacht. Maar wees ervan verzekerd dat het erkennen van Allah, Die u geschapen heeft, belangrijker en dringender is dan alles wat u maar kunt doen.

Denk na over wat Hij u geschonken heeft: u leeft in een wereld die subtiel georganiseerd is tot de kleinste details, en die speciaal voor u is geschapen. U speelde geen rol in de maak ervan. Op een dag opende u uw ogen en vond u zich te midden van talloze zegeningen. U kunt zien, u kunt horen, u kan voelen...

En dit is zo omdat Allah een dergelijke Schepping wil. In een vers wordt gezegd:

En Allah bracht u terwijl je niets wist, uit de baarmoeder van uw moeder voort en gaf u oren, ogen en hart, opdat je dankbaar moogt zijn. (Soera an-Nahl, 78)

Zoals vermeld wordt in het vers, is het niemand dan Allah Die u alles wat u bezit, heeft gegeven en Die het universum, waarin u leeft, heeft geschapen. Geef uzelf daarom volledig over aan Allah, wees Hem dankbaar voor alle zegeningen die Hij u heeft begiftigd, en verdien daarmee een eeuwige beloning. Als u het tegenovergestelde doet, zult u er spijt van krijgen en blootgesteld worden aan een straf die, als Allah het wil, zal eeuwig duren.

Wees er zeker van: Allah bestaat en Hij is heel dicht bij u...

Hij ziet en weet alles wat u doet, en hoort elk woord dat u spreekt...

En wees er zeker van dat iedereen, ook u, binnenkort rekenschap zal afleggen aan Hem...

DE MISVATTING VAN DE EVOLUTIE

Het darwinisme, met andere woorden de evolutietheorie, werd naar voor geschoven met als doel het ontkennen van het feit van de Schepping, maar is in werkelijkheid niets anders dan achterhaalde, onwetenschappelijke onzin. **Deze theorie, die beweert dat leven per toeval voortkwam uit onbezielde materie, werd ontkracht door wetenschappelijke bewijzen over de wonderlijke orde in het universum en in levende wezens, alsook door de ontdekking van ongeveer 300 miljoen fossielen die onthuld hebben dat evolutie nooit plaatsgevonden heeft. Op deze manier heeft de wetenschap het feit dat Allah het universum en alle wezens erin geschapen heeft, bevestigd.** De propaganda die vandaag verdergezet wordt om de evolutietheorie in leven te houden, is uitsluitend gebaseerd op het verdraaien van wetenschappelijke feiten, eenzijdige interpretaties, leugens en onwaarheden vermomd als wetenschap.

Toch kan deze propaganda de waarheid niet verdoezelen. Het feit dat **de evolutietheorie de grootste misvatting in de geschiedenis van de wetenschap is**, wordt de laatste 20-30 jaar meer en meer verwoord in de wetenschappelijke wereld. Onderzoeken - die na de jaren 1980 in het bijzonder - hebben uitgewezen dat de beweringen van het darwinisme helemaal ongefundeerd zijn. Vooral in de Verenigde Staten erkent een groot aantal wetenschappers behorende tot vakgebieden waaronder biologie, biochemie en paleontologie, de nietigheid van het darwinisme en aanvaarden ze het feit van de Schepping als verklaring voor de oorsprong van het leven.

We hebben de neergang van de evolutietheorie en de bewijzen voor de Schepping met de prachtige wetenschappelijke details ervan besproken in veel van onze werken, en zullen dat ook blijven doen. Gegeven het gigantisch belang van dit onderwerp, zal het erg nuttig zijn hier een samenvatting te geven.

De Wetenschappelijke Ondergang van het Darwinisme

Hoewel de evolutietheorie als een **heidense doctrine** helemaal tot de oude Grieken teruggaat, boekte ze pas grootschalig succes in de 19de eeuw. De belangrijkste ontwikkeling die ervoor zorgde dat de theorie het topic van de wetenschappelijke wereld werd, was het boek van Charles Darwin met de naam *'The Origin of Species'*, uitgegeven in 1859. In dit boek ontkende Darwin dat de verschillende levende soorten op aarde afzonderlijk door Allah geschapen waren. Volgens Darwin hadden alle levende wezen een gemeenschappelijke voorouder en onderscheidden zij zich in de loop der tijd door kleine veranderingen. **De theorie van Darwin was niet op concrete wetenschappelijke vondsten gebaseerd; zoals hij zei, was het slechts een 'aannee' een 'veronderstelling'.** Verder bekende Darwin in **het lange hoofdstuk van zijn boek, getiteld 'Moeilijkheden van de theorie', dat de theorie faalde in het geven van antwoord op veel kritische vragen.**

Darwin vestigde al zijn hoop op de nieuwe wetenschappelijke ontdekkingen waarvan hij dacht dat die 'de moeilijkheden van de theorie' zouden oplossen. Maar in tegenstelling tot zijn verwachtingen, vergrootten de wetenschappelijke ontdekkingen de omvang van deze moeilijkheden. De nederlaag van het darwinisme ten opzichte van de wetenschap kan in drie basisonderwerpen worden herzien:

- 1) De theorie kan op geen enkele wijze verklaren hoe het leven op aarde is ontstaan.

Charles Darwin

2) Er is geen wetenschappelijk bewijs dat aantoonde dat de 'evolutionaire mechanismen' waar de theorie van uitgaat, enige kracht hebben, om hoe dan ook te laten evolueren.

3) Het archief van fossielen bewijst volledig het tegenovergestelde van de veronderstellingen, waar de evolutietheorie van uitgaat. In dit gedeelte zullen we een algemeen overzicht van deze drie basispunten geven:

De Eerste Onneembare Stap: De Oorsprong van het Leven

De evolutietheorie veronderstelt dat alle levende soorten zich uit één enkele cel hebben ontwikkeld, een cel die 3,8 miljard jaar geleden op de primitieve aarde verscheen. Er zijn een aantal vragen die de theorie niet kan beantwoorden, n.l., hoe konden, als deze evolutie echt heeft plaats gevonden, uit één enkele cel, miljoenen vormen van complexe levende soorten voortkomen, waarom zijn er hier geen sporen van teruggevonden in het fossielenarchief? Maar het belangrijkste van de eerste stap van dat vermeende evolutionaire proces is de vraag: **hoe deze 'eerste cel' is ontstaan.**

Aangezien de evolutietheorie de schepping ontkent en geen enkele vorm van bovennatuurlijke inmenging accepteert, houdt ze vol dat de 'eerste cel' door toeval binnen de wetten van de natuur, zonder ontwerpplan of regeling, is ontstaan. Volgens de theorie zou uit anorganische stof, door het toeval, een levende cel gevormd zijn. Dit is echter een bewering die zelfs de meest onkwetsbare regels van de biologie geweld aandoet.

"Het leven komt voort uit het leven."

In zijn boek verwijst Darwin nooit naar de oorsprong van het leven. Het primitieve begrip van de wetenschap in zijn tijd berustte op de aanname dat levende wezens uit een heel eenvoudige structuur bestonden. Sinds de middeleeuwen was spontane generatie een theorie die er van uitgaat dat anorganisch materiaal samenkomt en leven vormt, algemeen geaccepteerd. Men geloofde toen, in het algemeen, dat insecten uit voedselresten voortkwamen en muizen uit graan. Interessante experimenten werden uitgevoerd om deze theorie

te bewijzen. Er werd wat graan in een vies stukje doek gelegd, men geloofde dat er na verloop van tijd muizen uit zouden voortkomen.

Ook de ontwikkeling van wormen in vlees werd als bewijs voor de 'spontane generatie', aangenomen. Pas **een tijd later begreep men dat wormen niet spontaan uit vlees voortkwamen, maar dat deze door vliegen, in de vorm van larven, vervoerd werden, larven die onzichtbaar waren voor het blote oog.**

Zelfs in de periode dat Darwin *'The Origin of Species'* schreef, was in de wetenschappelijke wereld, het geloof dat bacteriën uit niet-levende materie voortkwamen, wijdverspreid geaccepteerd.

Louis Pasteur

Maar vijf jaar, nadat het boek van Darwin was uitgegeven, ontzenuwde het werk van Louis Pasteur deze veronderstellingen, waarop de evolutieleer gebaseerd was. Pasteur vatte de conclusie die hij bereikte na tijdrovende experimenten en onderzoeken, als volgt samen: **"De stelling, dat anorganisch materiaal leven kan voortbrengen, is voorgoed geschiedenis geworden."**³²

Lange tijd verwierpen de bepleiters van de evolutietheorie, de ontdekkingen van Pasteur. Toen echter via ontwikkelingen in de wetenschap, de ingewikkelde structuur van een levend wezen ontrafeld werd, raakte het idee, dat het leven door het toeval tot stand was gekomen, in een nog grotere impasse.

Niet-Overtuigende Inspanningen in de 20ste Eeuw

De eerste evolutionist die zich in de twintigste eeuw met het onderwerp van het ontstaan van het leven ging bezig houden, was de beroemde Russische bioloog Alexander Oparin. Met verschillende theorieën die hij, in de dertiger jaren van de twintigste eeuw, naar voren bracht, wilde hij het bewijs leveren dat de cel van een levend wezen door toeval kon ontstaan. Maar deze studies waren gedoemd te mislukken en Oparin legde de volgende bekentenis af:

"Helaas blijft het ontstaan van de cel nog een probleem en feitelijk is dit het meest duistere aspect van de hele evolutietheorie." ³³

Evolutionistische volgelingen van Oparin probeerden experimenten uit te voeren teneinde het probleem van het ontstaan van het leven op te lossen. De bekendste experimenten zijn uitgevoerd door de Amerikaanse chemicus Stanley Miller in 1953. In een experimentele opstelling bracht hij gassen samen, waarvan hij aannam dat ze in de oeratmosfeer van de aarde bestonden en voegde aan het mengsel energie toe. Miller bracht de synthese van verschillende organische moleculen (aminozuren) die in de structuur van proteïnen aanwezig zijn, tot stand.

Een paar jaar later werd echter duidelijk dat **dit experiment, dat toen als een belangrijke stap in de naam van de evolutie werd gezien, ongeldig was. De atmosfeer die in het experiment gebruikt werd, was heel anders dan de werkelijke omstandigheden op aarde.**³⁴

Na een lange stilte bekende Miller dat de atmosfeer in zijn experiment **onrealistisch was.**³⁵

Alle evolutionaire inspanningen, om gedurende de 20ste eeuw, de oorsprong van het leven te verklaren, eindigden in een mislukking. De geochemicus Jeffrey Bada van het San Diego Scripps Institute, accepteert dit feit in een artikel uitgegeven in *Earth Magazine* in 1998:

Vandaag de dag, nu we de twintigste eeuw verlaten, hebben we nog steeds te maken met het grootste onopgeloste probleem dat we hadden, toen we de twintigste eeuw binnentraden: "Hoe is het leven op aarde ontstaan?"³⁶

De Ingewikkelde Structuur van het Leven

De voornaamste reden waarom de evolutietheorie over de oorsprong van het leven in een dergelijke grote impasse is geraakt, is dat zelfs het eenvoudigste levende organisme nog een ongelooflijke ingewikkelde structuur bevat. De cel van een levend wezen is ingewikkelder dan alle technologische producten die door de mens zijn gemaakt. **Zelfs vandaag de dag kan men, in de meest ontwikkelde laboratoria ter wereld, middels het samenbrengen van anorganisch materiaal, geen levende cel maken.**

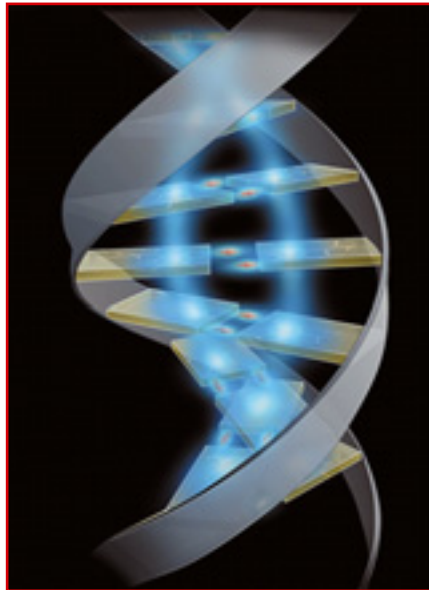
De voorwaarden die nodig zijn voor de vorming van een cel zijn te groot in aantal om door toevalligheden weg te laten redeneren. De waarschijnlijkheid dat proteïnen, de bouwstenen van de cel, toevallig tot synthese komen, is voor een

gemiddelde proteïne vervaardigd uit 500 aminozuren, 1 op 10^{950} . In de wiskunde wordt een waarschijnlijkheid die kleiner is dan 1 op 10^{50} als praktisch onmogelijk beschouwd.

Het DNA-molecule dat zich in de kern van de cel bevindt en waarin de genetische informatie is opgeslagen, is een ongelooflijke databank. Er is berekend dat als de informatie die in DNA is opgeslagen op papier zou worden gezet, dit een bibliotheek zou vormen bestaande uit een encyclopedie van 900 delen, met ieder 500 pagina's.

Hier doet zich een interessant dilemma voor: het DNA kan zich alleen vermenigvuldigen met behulp van een paar gespecialiseerde proteïnen (enzymen). Maar de vorming van deze enzymen kan alleen verwezenlijkt worden middels de informatie die in het DNA staat. Aangezien zij beiden afhankelijk van elkaar zijn, moeten zij tegelijkertijd bestaan voor de vermenigvuldiging. Dit brengt het scenario, dat het leven door zichzelf wordt gevormd, op een dood punt. Prof. Leslie Orgel, een vermaard evolutionist aan de

Eén van de feiten die de evolutietheorie ongeldig maken is de ongelooflijk ingewikkelde structuur van het leven. Het DNA-molecuul dat in de celkern van levende wezens zit, is hier een voorbeeld van. Het DNA-molecuul is een soort databank, gevormd door vier verschillende moleculen in verschillende volgorden. Deze databank bevat de code van alle fysieke eigenschappen van dat levende wezen. Als het menselijke DNA zou worden opgeschreven, is er berekend dat het zou resulteren in een encyclopedie van 900 delen. Natuurlijk verwerpt deze buitengewone informatie het concept van het toeval definitief.

Universiteit van San Diego, Californië bekende dit feit in het nummer van september 1994 van het Tijdschrift *Scientific American*:

"Het is buitengewoon onwaarschijnlijk dat proteïnen en nucleïnezuren, die beiden een ingewikkelde structuur hebben, op dezelfde plaats en op dezelfde tijd, zijn ontstaan. En dus zullen wij op het eerste gezicht wel tot de conclusie moeten komen, dat het leven nooit uit chemische middelen kan zijn ontstaan.³⁷

Ongetwijfeld is het zo dat als het leven onmogelijk van natuurlijke oorsprong kan zijn ontstaan we wel zullen moeten accepteren dat het leven is "geschapen" op een bovennatuurlijke manier. Dit feit geeft overduidelijk weer dat de evolutietheorie, die als zijn voornaamste doel heeft de schepping te ontkennen, geen waarde heeft.

De Denkbeeldige Mechanismen van de Evolutie

Het tweede belangrijke aspect dat de theorie van Darwin ontkracht, is dat beide concepten die in de theorie als 'evolutionaire mechanismen' naar voren worden gebracht, in werkelijkheid geen evolutionaire kracht hebben.

Darwin baseerde zijn evolutionaire bewering volledig op het mechanisme van de 'natuurlijke selectie'. Het belang dat hij hieraan hechtte, werd duidelijk door de titel van zijn boek: "Het ontstaan der soorten door middel van natuurlijke selectie...

Natuurlijke selectie houdt in dat die levende wezens die sterker zijn en meer geschikt voor de natuurlijke omstandigheden van hun woonomgeving, in de strijd om het bestaan, zullen overleven. Bijvoorbeeld, als een kudde herten door roofdieren wordt bedreigd, zullen die herten die sneller kunnen rennen, het kunnen overleven. Daardoor zal de kudde herten worden samengesteld, uit de snellere en sterkere individuen. Maar ongetwijfeld zal dit mechanisme er niet toe bijdragen dat herten gaan evolueren en tot een ander soort transformeren, zoals b.v. in paarden.

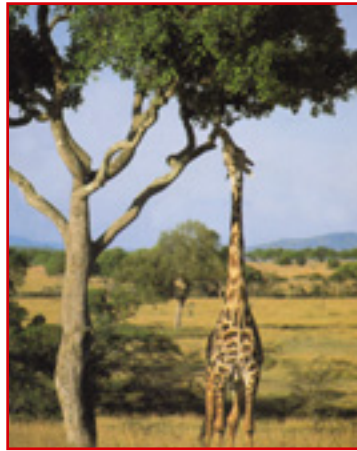
Daarom heeft het mechanisme van natuurlijke selectie geen evolutionaire kracht. Darwin was zich hier ook bewust van en moest in zijn boek 'Het ontstaan der soorten' wel verklaren:

"Natuurlijke selectie treedt niet op tenzij er gunstige individuele verschillen of variaties optreden."³⁸

De Invloed van Lamarck

Dus, hoe kunnen die gunstige variaties optreden? Darwin probeerde deze vraag, vanuit het primitieve wetenschappelijke standpunt van zijn tijd, te beantwoorden. Volgens de Franse bioloog Chevalier de Lamarck (1744-1829), die nog voor Darwin leefde, geven levende wezens eigenschappen, die zij tijdens hun leven verkregen hebben, door aan de volgende, en zorgt deze accumulatie (opstapeling) van de ene generatie op de andere, nieuwe soorten. Volgens Lamarck hadden giraffen zich bijvoorbeeld, uit antilopen ontwikkeld; doordat zij steeds probeerden de bladeren van hoge bomen te eten, werden hun nekken, generatie na generatie, langer.

Darwin beschreef soortgelijke voorbeelden in zijn boek 'Het ontstaan der soorten'. Hij zei bijvoorbeeld; doordat sommige beren in het water gingen om voedsel te zoeken, transformeerden zij, in de loop der tijd, tot walvissen.³⁹

Lamarck geloofde dat giraffen geëvolueerd waren van zulke antilooachtige dieren. In zijn visie, groeide de hals van deze grasetende dieren geleidelijk aan steeds langer, en veranderden deze wezens zo in giraffen. De erfelijkheidswetten ontdekt door Mendel in 1865, bewezen dat het onmogelijk was dat de eigenschappen die tijdens het leven aangeworven worden, doorgegeven worden aan volgende generaties. Het giraffensprookje van Lamarck werd zo verwezen naar de prullenbak van de geschiedenis.

Maar de wetten van de erfelijkheid, ontdekt door Mendel en bevestigd door de in de 20^e eeuw ontluikende wetenschap van de genetica, hebben de legende van het doorgeven van verworven eigenschappen aan volgende generaties, volledig naar het rijk der fabelen verwezen. Dus de natuurlijke selectie was, als evolutionair mechanisme, niet langer meer in de gunst.

Neodarwinisme en Mutaties

Teneinde een oplossing te vinden, lanceerden Darwinisten aan het eind van de dertiger jaren van de twintigste eeuw, de 'Moderne Synthetische Theorie' of zoals hij beter bekend staat, het neodarwinisme. Het neodarwinisme voegde mutaties, dit zijn misvormingen in de genen van levende wezens, veroorzaakt door externe factoren- zoals straling of fouten in de vermenigvuldiging-, toe als oorzaak van gunstige variaties, als aanvulling op natuurlijke mutaties.

Tegenwoordig hebben we het neodarwinisme als model voor de evolutie. De theorie houdt vol dat miljoenen levende wezens die op aarde aanwezig zijn, gevormd werden als resultaat van een proces waarbij talloze ingewikkelde organen van deze wezens, zoals oren, ogen, longen en vleugels, mutaties (d.w.z. genetische fouten) zijn ondergaan. Maar er is een duidelijk wetenschappelijk feit dat deze theorie volledig ondermijnt. **Mutaties zorgen er niet voor dat levende wezens zich ontwikkelen, in gedeelte, ze doen ze altijd schade aan.**

De reden hiervoor is heel eenvoudig; **het DNA heeft een heel ingewikkelde structuur en willekeurige veranderingen kunnen het alleen maar schade toebrengen.** De Amerikaanse geneticus B.G. Ranganathan legt dit als volgt uit:

Mutaties zijn klein, willekeurig en schadelijk. Ze komen maar sporadisch voor en het beste is als zij geen effect hebben. Deze vier eigenschappen van mutaties houden in dat mutaties niet naar evolutionaire ontwikkeling kunnen leiden. Een willekeurige verandering in een hoog gespecialiseerd organisme is of ineffectief of schadelijk. Een willekeurige verandering in een horloge kan het horloge niet verbeteren. Waarschijnlijk beschadigt het of is op z'n best zonder effect. Een aardbeving verbetert een stad niet, het vernietigt het.⁴⁰

Het is dan ook niet verbazingwekkend dat er tot nu toe nog geen voorbeeld van een nuttige mutatie gezien is, dat wil zeggen een mutatie die een ontwikkeling in de genen bewerkstelligt. Van alle mutaties is bewezen dat zij

schadelijk zijn. Nu kan men begrijpen dat mutaties, die als evolutionair mechanisme gepresenteerd worden, eigenlijk een genetische uiting zijn die levende wezens schade toebrengen, en ze mismaakt maken. (Het bekendste effect van mutatie bij mensen is kanker). Ongetwijfeld kan een dergelijk vernietigend mechanisme onmogelijk een 'evolutionair mechanisme' zijn. Natuurlijke selectie aan de andere kant, kan, zoals Darwin het accepteerde, niets uit zichzelf doen. Dit feit toont ons dus aan dat er in de natuur geen 'evolutionaire mechanismen' bestaan. En omdat er geen evolutionaire mechanismen bestaan, kan ook het denkbeeldige proces wat evolutie genoemd wordt, niet plaatsvinden.

Het Fossielenarchief: Geen Teken van Tussenvormen

Het duidelijkste bewijs, dat het door de evolutietheorie gesuggereerde scenario niet heeft plaatsgevonden, is het fossielenarchief.

Volgens de evolutietheorie stamt elke levende soort van een voorganger af. Een voorafgaande levende soort veranderde in de loop der tijd in iets anders, en alle soorten zijn op die manier ontstaan. Volgens de theorie gaat de overgang geleidelijk, gedurende miljoenen jaren.

Als dit het geval was geweest dan zouden er tallozen tussensoorten moeten hebben bestaan en tijdens deze lange overgangperiode geleefd hebben.

Bijvoorbeeld, er zouden in het verleden wat half vis-half reptielen geleefd moeten hebben, die een aantal kenmerken van de reptielen gehad moesten hebben naast de kenmerken van vissen die ze al hadden. Of er hadden reptielvogels bestaan moeten hebben die bij de kenmerken van de reptielen die ze al hadden nog kenmerken van vogels kregen. Omdat dit een overgangsfase zou zijn, zouden het verminkte, onvolledige, kreupele levende wezens zijn. Evolutionisten verwijzen naar deze denkbeeldige schepselen, waarvan zij geloven dat die in het verleden geleefd moeten hebben, als de 'tussenvormen'.

Als dit soort dieren echt geleefd zouden hebben, dan zouden er miljoenen zo niet miljarden van hen moeten zijn, in verschillende aantallen en soorten. En wat nog belangrijker is, de overblijfselen van deze vreemde soorten zouden in het fossielenarchief aanwezig moeten zijn. In 'Het ontstaan der soorten' legt Darwin uit:

"Als mijn theorie waar is, zouden talloze tussenvormen die de naasten van de soorten van verschillende groepen met elkaar verbonden, beslist moeten hebben bestaan... Daarom kan het bewijs van hun vroegere bestaan, alleen als fossiele overblijfselen gevonden worden."⁴¹

Maar **Darwin was zich er goed bewust van dat er geen fossielen van deze overgangsvormen teruggevonden waren.** Hij beschouwde dit als een groot probleem voor zijn theorie. In het hoofdstuk van zijn boek, met de naam "de moeilijkheden van de theorie" schreef hij:

"Als soorten van elkaar afstammen door kleine veranderingetjes, waarom zien we dan niet overal talloze overgangsvormen? Waarom is de natuur dan geen grote warboel, maar zijn de levende soorten, zoals we ze zien, mooi gevormd?... Maar volgens deze theorie moeten ontelbaar veel overgangsvormen bestaan hebben, waarom vinden we ze niet in gigantische aantallen, begraven in de aardkorst?... Waarom is dan niet elke aardlaag vol met zulke overgangsschakels? Geologie verleent helemaal geen voorbeeld van zo'n keten van lichtjes wijzigende organismen; en dit is misschien de duidelijkste en ernstigste tegenwerping die ingebracht kan worden tegen mijn theorie."⁴²

De Hoop van Darwin is Tevergeefs

Maar, hoewel evolutionisten geweldige inspanningen hebben geleverd om, sinds het midden van de negentiende eeuw, overal ter wereld fossielen te vinden, **zijn er nog geen tussenvormen ontdekt.** Alle fossielen, die in opgravingen naar boven kwamen, laten zien, in tegenstelling tot de verwachting van de evolutionisten, dat het leven op aarde, plotseling en compleet gevormd, verscheen.

Een beroemde Britse paleontoloog, Derek V. Ager, geeft hoewel hij een evolutionist is, dit feit toe.

"Het punt wordt duidelijk, dat als we het fossielenarchief gedetailleerd bestuderen, op het niveau van de rangschikkingen van soorten, vinden we, steeds weer opnieuw, niet een geleidelijke evolutie maar een plotselinge explosie van één groep ten koste van een andere."⁴³

Dit betekent dat **in het fossielenarchief, alle levende soorten plotseling**

verschenen, terwijl ze compleet gevormd waren, zonder dat er tussendoor sprake was van tussenvormen. Dit is precies tegengesteld aan de voorspellingen van Darwin. Het is ook een sterk bewijs dat de levende wezens geschapen zijn. De enige uitleg, dat levende soorten opeens en tot op het detail volledig verschenen, zonder evolutionaire voorouder, is dat deze soorten geschapen zijn. Dit feit werd ook door de beroemde evolutionaire bioloog Douglas Futuyma toegegeven:

"Alle mogelijke verklaringen voor de oorsprong van levende wezens, tussen schepping en evolutie, raken uitgeput. Organismen verschenen op deze wereld, of volledig ontwikkeld, of onvolledig. Als dat niet zo was, dan moeten de organismen zich uit eerder bestaande soorten door één of ander proces van verandering, hebben ontwikkeld. Als ze in volledig ontwikkelde staat zijn verschenen, dan moeten zij inderdaad door de één of andere "oppermachtige" intelligentie geschapen zijn."⁴⁴

De fossielen laten zien dat levende wezens, volledig ontwikkeld en in een perfecte staat, op de aarde verschenen. Dit houdt in dat 'de oorsprong der soorten' in tegenstelling tot de veronderstellingen van Darwin, **de schepping** is en niet de evolutie.

Het Verhaal van de Menselijke Evolutie

Het verhaal dat het meest door de verdedigers van de evolutietheorie verteld wordt, is het onderwerp van de oorsprong van de mens. De darwinisten huldigen het standpunt dat de huidige moderne mens uit een soort aapachtig wezen is ontstaan. Zij stellen dat tijdens dit zogenaamde evolutionaire proces, waarvan men denkt dat het 4 tot 5 miljoen jaar geleden begon, zich tussen de moderne mens en zijn voorouders een aantal 'tussenvormen' bevonden. Aan de hand van dit volledig denkbeeldige scenario wordt er een lijst gemaakt van de vier basiscategorieën:

- 1) Australopithecus
- 2) Homo habilis
- 3) Homo erectus
- 4) Homo sapiens

Evolutionisten noemen de zogenaamde eerste aapachtige voorouders van de

mens 'Australopithecus'; dat betekent Zuidelijke Afrikaanse aap. Deze levende wezens zijn eigenlijk niets anders dan een oude apensoort, die nu is uitgestorven. Er is door twee wereldberoemde anatomen uit Groot-Brittannië en de Verenigde Staten, namelijk Lord Solly Zuckerman en Prof. Charles Oxnard diepgaand onderzoek uitgevoerd onder de verschillende soorten Australopithecus; hieruit bleek dat het een gewone apensoort betrof, die is uitgestorven en geen gelijkenis met de mens vertoonde.⁴⁵

Evolutionisten classificeren het volgende stadium van de menselijke evolutie als 'homo' dat betekent 'mens'. Volgens de evolutionaire veronderstelling, zijn de levende wezens in de homoserie verder ontwikkeld dan de Australopithecus. Evolutionisten ontwerpen een merkwaardig evolutionair schema door de verschillende fossielen van deze wezens op een bepaalde manier te rangschikken. Dit is een denkbeeldig schema, want het is nooit bewezen dat er een evolutionaire relatie bestaat tussen deze verschillende klassen. Ernst Mayr, één van de belangrijkste verdedigers van de evolutietheorie in de twintigste eeuw, geeft dit feit toe en zegt dat "de keten tot aan de Homo sapiens, in feite zoek is."⁴⁶

Door het schetsen van een verbindingsketen, zoals Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens, impliceren evolutionisten dat elk van deze soort de voorouder van de ander is. Maar recente vondsten van paleoantropologen hebben onthuld dat de Australopithecus, Homo habilis en Homo erectus in verschillende delen van de wereld, maar in dezelfde periode leefden.⁴⁷

Bovendien heeft een bepaald deel van de mensachtigen, geclassificeerd als Homo erectus, geleefd tot de modernste tijd. **Homo sapiens neanderthalensis en Homo sapiens sapiens (de moderne mens) hebben in hetzelfde gebied naast elkaar geleefd.**⁴⁸

Deze situatie geeft duidelijk weer dat de bewering dat zij voorouders van elkaar zijn, niet op gaat. Een paleontoloog van de Harvard University, Stephen Jay Gould, hoewel zelf een evolutionist, legt deze impasse van de evolutietheorie als volgt uit:

"Wat is van onze evolutionaire ladder overgebleven, als drie bestaande afstammelingen van de mensachtigen (A. Africanus, de Robust

Australopithecines en H. Habilis) niet duidelijk van elkaar afstammen? Bovendien vertonen geen van de drie enige evolutionaire ontwikkeling tijdens hun verblijf op aarde."⁴⁹

Kortom, het scenario van de menselijke evolutie, dat men in stand tracht te houden middels talloze tekeningen van wat "half aap half mensachtige" wezens die in de media en lesboeken verschijnen en wat eigenlijk niets anders is dan een middel tot propaganda, is **niet meer dan een verhaal zonder wetenschappelijke basis**.

Lord Solly Zuckerman, één van de beroemdste en meest gerespecteerde wetenschappers van Groot-Britannië, die gedurende vele jaren onderzoek heeft gedaan naar dit onderwerp en wel in het bijzonder, gedurende vijftien jaren, naar de fossielen van de Australopithecus, concludeerde ten slotte, ondanks het feit dat hij zelf een evolutionist was, **dat er in feite geen stamboom van de aapachtige wezens tot de mens bestaat**.

Zuckerman heeft ook een interessant "spectrum van de wetenschap" gemaakt. Hij stelde een spectrum van wetenschappen op en rangschikte wetenschappen naar wat hij beschouwde als wetenschappelijk en als niet-wetenschappelijk.

Volgens het spectrum van Zuckerman, zijn de wetenschappen van de chemie en natuurkunde, afhankelijk van concrete informatie, de meest "wetenschappelijke" terreinen. Daarna komen de biologische wetenschappen en tenslotte de sociale wetenschappen. Helemaal aan het einde van het spectrum, beschouwd als het deel dat het "minst wetenschappelijk" is, zien we de concepten van de bovennatuurlijke waarnemingen, zoals telepathie en het zesde zintuig en tenslotte de 'menselijke evolutie'. Zuckerman legt zijn beredenering als volgt uit:

"Als we het gebied van de objectieve waarheid verlaten, komen we terecht in die terreinen van veronderstelde biologische wetenschap, zoals bovennatuurlijke waarneming of de interpretatie van de fossiele geschiedenis van de mens, waar volgens de trouwe (evolutionist) alles mogelijk is - en waar de oprechte gelovige (in de evolutie) soms in staat is om, tegelijkertijd, in verschillende tegenstrijdige zaken te geloven."⁵⁰

De fabel van de menselijke evolutie, blijkt niets anders te zijn dan de vooringenomen interpretaties van enkele opgegraven fossielen, door een aantal mensen die hun eigen theorie blindelings volgen.

De Darwinistische Formule!

Naast al het technische bewijs waar we ons tot dusver mee bezig hebben gehouden, zouden we nog eens moeten bestuderen wat voor soort bijgeloof de evolutionisten hebben, door middel van een voorbeeld dat zo eenvoudig is, dat zelfs kinderen het kunnen begrijpen:

De evolutietheorie beweert dat leven door toeval ontstaan is. Volgens deze bewering zijn levenloze en onbewuste atomen bij elkaar gekomen om een cel te vormen en dan vormden zij op de één of andere manier levende wezens, waaronder ook de mens. Laten we hier eens over nadenken. Als wij de elementen die de bouwstenen van het leven zijn, zoals koolstof, fosfor, stikstof en kalium, bij elkaar voegen, krijgen we alleen maar een hoop. Ongeacht welke behandeling we die ook laten ondergaan, zal deze hoop atomen nooit een levend wezen vormen. Als u het leuk vindt, kunnen we een 'experiment' over dit onderwerp onder woorden brengen. Laten we voor de evolutionisten hetgeen wat ze in feite beweren, duidelijk uitspreken onder de naam darwinistische formule:

Laat de evolutionisten een overvloed van materialen die in de samenstelling van de levende wezens zitten, zoals fosfor, stikstof, koolstof, zuurstof, ijzer en magnesium, in grote vaten samenvoegen. Verder mogen zij in deze vaten alles toevoegen wat er onder normale omstandigheden niet is, maar waarvan zij denken, dat zij het nodig hebben. Laat hen bij dit mengsel net zoveel aminozuren – die onder natuurlijke omstandigheden niet gevormd kunnen worden – en net zoveel eiwitten – waarvan een enkel een waarschijnlijkheid heeft van 10 tot 950ste macht om gevormd te worden, toevoegen als ze maar willen. Laat hen dit mengsel aan zoveel warmte of vochtigheid blootstellen als ze willen. Laat ze met elk technisch ontwerp roeren dat zij willen. Laat hen de beste wetenschappers naast de vaten zetten. Laat de evolutionisten om de beurt de wacht bij de vaten houden gedurende miljarden, zo niet triljoenen jaren. Laat hen alle voorwaarden waarvan zij denken dat die nodig zijn om de mens te vormen, gebruiken. **Wat ze ook doen, ze kunnen uit deze vaten geen mens maken, laten we zeggen een professor die zijn celstructuur bestudeert onder een elektronenmicroscop.** Zij kunnen geen giraffen, leeuwen, bijen, kanaries, paarden, dolfijnen, rozen, orchideeën, lelies, bananen, sinaasappels, appels, dadels, tomaten, meloenen, watermeloenen, vijgen, olijven, druiven, perziken, pauwen, fazanten,

veelkleurige vlinders of een van de miljoenen andere levende wezens maken. Ze kunnen zelfs niet één enkele cel van één van hen vormen.

Kortom, **onbewuste atomen kunnen geen cel vormen** door samenvoeging. Zij kunnen geen nieuw besluit nemen en de professor scheppen die eerst de elektronenmicroscopie heeft uitgevonden en daarna zijn eigen celstructuur onder de microscoop bestudeert. **Materie is een onbewuste levenloze hoop en komt door Allahs superieure schepping tot leven.**

De evolutietheorie die het tegenovergestelde beweert, is een volslagen leugen en gaat tegen de rede in. Denk maar een beetje na over de beweringen van de evolutionisten die deze werkelijkheid buitensluiten, zoals in het bovenstaande voorbeeld.

De Technologie van het Oog en het Oor

Een ander onderwerp dat door de evolutietheorie onbeantwoord blijft, is de uitmuntende kwaliteit van de waarneming door het oog en het oor.

Laten we, voordat we doorgaan met het onderwerp van het oog, proberen kort antwoord te geven op de vraag "hoe wij zien". Lichtstralen, afkomstig van een object, vallen in spiegelbeeld op de retina (netvlies) van het oog. Hier worden deze lichtstralen door cellen omgezet in elektrische signalen en deze bereiken een kleine plek achter in de hersenen dat het gezichtsschors wordt genoemd. Deze elektrische signalen worden, na een serie van processen, in dit hersencentrum als afbeelding waargenomen. Met deze technische achtergrond in ons hoofd, kunnen we het één en ander overdenken.

De hersenen zijn uitgesloten van licht. Dat betekent dat het in de hersenen pikdonker is, en dat licht de plek, waar de hersenen zich bevinden, niet bereikt. De plaats, genaamd de gezichtsschors, is een pikdonkere plek waar geen licht kan komen; het kan zelfs de donkerste plek zijn die u ooit heeft gekend. Maar u neemt in deze pikdonkere duisternis een heldere, lichte wereld, waar.

Het beeld dat in het oog gevormd wordt, is zo scherp en duidelijk, dat zelfs de technologie van de 20ste eeuw het niet kan evenaren. Kijk bijvoorbeeld eens naar het boek dat u leest, naar de handen die het vasthouden, til dan uw hoofd op en kijk om u heen. Hebt u ooit, ergens anders, een dergelijk scherp en duidelijk beeld, als dit, gezien? Zelfs het best ontwikkelde televisiebeeldscherm,

gemaakt door de grootste televisieproducent ter wereld, kan u niet voorzien in een dergelijk scherp beeld. Dit is een driedimensionaal, een gekleurde en een buitengewoon scherpe afbeelding. Meer dan honderd jaar lang hebben duizenden ingenieurs geprobeerd om deze scherp te bereiken. Voor dit doel werden fabrieken en kolossale zaken opgericht, werd er veel onderzoek gedaan en werden er plannen en ontwerpen gemaakt. Kijk opnieuw naar een tv-beeldscherm en het boek dat u in uw handen vasthoudt. U zult een groot verschil in scherp te en in onderscheiding waarnemen. Verder geeft het tv-beeldscherm u slechts een tweedimensionale afbeelding terwijl u met uw ogen kijkt naar een driedimensionaal perspectief.

Jarenlang hebben tienduizenden ingenieurs geprobeerd om een driedimensionale tv te maken, die zich kan meten met de zichtkwaliteit van het oog. Ja, ze hebben een driedimensionaal televisiesysteem gemaakt, maar het is onmogelijk daarnaar te kijken zonder een bril op te zetten, bovendien is het slechts een kunstmatige derde dimensie. De achtergrond is vager en de voorgrond lijkt op een papieren ontwerp. Het is nooit mogelijk geweest om een scherp en duidelijk beeld te krijgen zoals dat van een oog. In zowel de camera als de televisie is er verlies van beeldkwaliteit.

Evolutionisten beweren dat het mechanisme, dat dit scherpe en duidelijke beeld produceert, door het toeval gevormd is. Wat zou u denken, als iemand u zou vertellen dat de televisie in uw kamer slechts het resultaat van toeval was, dat al haar atomen "toevallig" samenkwamen en daardoor dit ontwerp, dat een beeld produceert, vormde? Hoe kunnen atomen doen wat duizenden mensen niet kunnen doen?

Als een ontwerp, een primitiever beeld produceert dan dat het oog doet, **dan kan dat niet door toeval gemaakt zijn**, dan is het heel duidelijk dat het oog en het beeld dat het oog waarneemt, niet door toeval gemaakt zijn. Hetzelfde geldt voor het oor. Het buitenoor vangt de beschikbare geluiden op via de oorschelp en leidt het naar het middenoor; het middenoor versterkt deze geluidsgolven en brengt ze over naar het binnenoer; het binnenoer stuurt deze vibraties naar de hersenen door het te vertalen in elektrische signalen. Net als bij het oog, eindigt de actie van het horen ten slotte in het gehoorcentrum in de hersenen.

De situatie die voor het oog geldt, geldt ook voor het oor. Dat wil zeggen dat

de hersenen volledig voor geluid, net als voor licht, zijn afgesloten; er komt geen geluid door. Daarom is er in de hersenen, hoe lawaaierig het buiten ook is, complete stilte. Echter, de scherpste geluiden worden door de hersenen waargenomen. **In uw hersenen, die voor het geluid zijn afgesloten, luistert u naar symfonieën van een orkest, en hoort u al het geluid op een drukke plek.** Als echter op dat moment, het geluidsniveau in uw hersenen door een nauwkeurig instrument gemeten zou worden, zal er worden gezien dat daar volledige stilte aanwezig is.

Net als in het geval van afbeeldingen, zijn er tientallen jaren aan inspanning aan vooraf gegaan teneinde te proberen een geluid voort te brengen dat op het origineel lijkt. Het resultaat van deze inspanningen zijn geluidsrecorders, hifi systemen en systemen om geluid waar te nemen. Ondanks alle technologie en de duizenden ingenieurs en experts die op dit terrein werkzaam zijn geweest, is er nog geen geluid verkregen dat dezelfde scherpte en helderheid heeft als het geluid dat door het oor wordt waargenomen. Denk eens aan de hoogste kwaliteit hifi systemen die door de grootste ondernemingen in de muziekindustrie zijn geproduceerd. Zelfs in deze apparaten, is er een bepaald verlies als er geluid wordt opgenomen; of als u uw hifi aanzet, hoort u altijd eerst een sissend geluid voordat de muziek begint. De geluiden die het product zijn van de technologie van het menselijk lichaam zijn echter altijd bijzonder helder en scherp. Een menselijk oor neemt nooit een geluid waar dat door een sissend geluid wordt begeleid of met ruis zoals de hifi dat heeft; het neemt het geluid waar zoals het is; helder en scherp. Zo is het sinds **de schepping van de mens**. Tot dusver is geen enkel visueel- of opnameapparaat, dat door de mens is gemaakt, zo gevoelig en zo succesvol in het waarnemen van informatie, als het oog en het oor dat zijn.

Maar naast het zien en het horen is hier een ander, nog belangrijker feit.

Aan Wie Behoort het Bewustzijn dat in de Hersenen Ziet en Hoort?

Wie is het die de verleidelijke wereld in de hersenen ziet, naar symfonieën en naar het getijl van de vogels luistert, en de roos ruikt?

De signalen die van de ogen, oren en de neus van de mens komen, reizen als elektrochemische zenuwimpulsen naar de hersenen. In biologie- fysiologie- en

biochemieboeken kunt u vele details vinden over hoe deze beelden in de hersenen worden gevormd. Maar u zult nooit het belangrijkste feit over dit onderwerp aantreffen. Wie is degene die deze elektrochemische zenuwimpulsen waarneemt zoals beelden, geluiden, geuren en zintuiglijke gebeurtenissen in de hersenen. **Er is een bewustzijn in de hersenen dat alles waarneemt, zonder dat daar een oog, een oor of een neus, voor nodig is.** Aan wie behoort dit bewustzijn? Ongetwijfeld behoort dit bewustzijn niet tot de zenuwen, tot de vetlaag en tot de neuronen die de hersenen vormen. Dit is dan ook de reden waarom darwinistische materialisten, die geloven dat alles uit materie bestaat, op deze vragen geen antwoord kunnen geven.

Want dit **bewustzijn is de geest die door Allah is geschapen.** De geest heeft noch het oog nodig om beelden waar te nemen, noch het oor om geluiden te horen. Zelfs, heeft het de hersenen niet nodig, om te denken.

Iedereen die dit duidelijke en wetenschappelijke feit leest, zou over de Almachtige, Allah, moeten nadenken, zou Hem moeten vrezen en zou zijn toevlucht bij Hem moeten zoeken. Hij is degene Die het hele universum samendrukt, in een pikdonkere plaats van een paar kubieke centimeter en in een driedimensionale, gekleurde, schaduwrijke en verlichtende vorm.

Een Materialistisch Geloof

De informatie die we tot dusver gepresenteerd hebben, laat zien dat de **evolutietheorie een bewering is die duidelijk van de wetenschappelijke vondsten afwijkt.**

De beweringen van de theorie m.b.t. het ontstaan van het leven wijken af van de wetenschap, het evolutionaire mechanisme dat ze voorstelt, heeft geen evolutionaire kracht en **het fossielenbestand toont ons dat de vereiste overgangsvormen nooit bestaan hebben.** Aldus behoort de evolutietheorie beslist als een niet-wetenschappelijk idee terzijde geschoven te worden. Gedurende de geschiedenis zijn op deze manier veel ideeën, zoals het model van het universum waarbij de aarde het middelpunt was, van de wetenschappelijke agenda verdwenen.

De evolutietheorie wordt echter nadrukkelijk gehandhaafd op de agenda van de wetenschap. Sommige mensen proberen de kritiek op de theorie, af te schilderen als 'een aanval op de wetenschap'. Waarom?

De reden hiervoor is dat de evolutietheorie in sommige kringen een onmisbaar dogmatisch geloof is. Deze kringen zijn **blindelings toegewijd** aan de materialistische filosofie en adopteren het darwinisme als de enige materialistische uitleg van de werking van de natuur, die naar voren gebracht kan worden. Interessant is het, dat zij dit van tijd tot tijd ook bekennen. Een bekend geneticus en uitgesproken evolutionist, Richard C. Lewontin van de Harvard Universiteit, bekent dat hij in de eerste plaats en vooral een materialist is en dan pas een wetenschapper. Hij zegt:

"Het is niet zo dat de methoden en de wetenschappelijke instituten ons op de één of andere manier dwingen slechts een materialistische uitleg van de fenomenale wereld te geven, in tegendeel, we worden door onze vooringenomenheid m.b.t. materiële zaken, aangezet om een onderzoeksmiddel en serie concepten te produceren, die materiele uitleg geven, ongeacht hoe deze tegen onze intuïtie ingaan, ongeacht hoe geheimzinnig dit voor niet-ingewijden is. Maar het materialisme is absoluut, daarom kunnen wij het niet toestaan dat een Goddelijke Voet tussen de deur gezet wordt.⁵¹

Dit zijn duidelijke uitspraken dat **het darwinisme een dogma** is dat in leven wordt gehouden om de materialistische filosofie te ondersteunen. Dit dogma houdt vol dat er geen wezen is behalve materie. Daarom beweert het dat anorganische, onbewuste materie het leven heeft geschapen. Het houdt vol dat miljoenen verschillende levende soorten: bijvoorbeeld, vogels, vissen, giraffen, tijgers, insecten, bomen, bloemen, walvissen en de mens, het resultaat zijn van interactie tussen anorganische materie, zoals stromende regen, een bliksemflits etc. Dit is een opvatting die tegen het verstand en tegen de wetenschap ingaat. Maar darwinisten blijven het verdedigen alsof zij 'geen Goddelijke Voet tussen de deur' toelaten.

Iedereen die zonder materialistisch vooroordeel naar de oorsprong van levende wezens kijkt, zal de duidelijke waarheid zien: **alle levende wezens zijn het werk van een Schepper**, De Almachtige, de Alwijze en de Alwetende. **Deze Schepper is Allah**, Die het hele universum uit het niet-bestaan geschapen heeft, het ontworpen heeft in de beste vorm en alle levende wezens heeft gevormd.

De Evolutietheorie: De Meest Invloedrijke Toverkracht in de Wereld

Iedereen die vrij is van vooroordelen en invloeden van elke ideologie, en die slechts zijn of haar rede en logica gebruikt, zal duidelijk begrijpen dat de evolutietheorie, welke de maatschappij brengt tot het bijgeloof zonder kennis van wetenschap of beschaving, volstrekt nietig is.

Zoals hierboven is verklaard, denken zij die in de evolutietheorie geloven dat een paar atomen en moleculen die in een reusachtig vat worden geworpen, de oorzaak zijn van het denken, van professoren en studenten; wetenschappers zoals Einstein en Galileo; kunstenaars zoals Humphrey Bogart, Frank Sinatra, Luciano Pavarotti; evenals antilopen, citroenbomen en anjers. Voorts, als de wetenschappers en professoren die in deze onzin geloven opgeleide mensen zijn, is het vrij gerechtvaardigd om deze theorie "als de meest machtige toverkracht in de geschiedenis" te zien. Nog nooit heeft een ander geloof of idee het denkvermogen van de mensen zodanig weggehaald, hen weerhouden om intelligent en logisch na te denken en van hen de waarheid verborgen alsof zij geblinddoekt zijn. Dit is een nog slechtere en ergere blindheid dan die van de Egyptenaren die de zonnegod "Ra" aanbaden, de totemverering in sommige delen van Afrika, de mensen van Saba, die de zon aanbaden, de mensen in de stam van de Profeet Abraham (vzmh), die idolen aanbaden die zij met hun eigen handen hadden gemaakt, of de mensen bij de Profeet Mozes (vzmh), die het gouden kalf aanbaden.

In feite heeft Allah het fenomeen van gebrek aan verstand en rede in de Koran vermeld. In vele verzen, openbaart Hij dat het verstand van sommige mensen vergrendeld zal worden en dat zij machteloos zullen zijn om de waarheid te zien. Sommige van deze verzen zijn als volgt:

Zeker, zij die (de waarheid) verwerpen, het is hun om het even, of je hen waarschuwt of niet - zij zullen niet geloven. Allah heeft hun hart en oren verzegeld en over hun ogen is een sluier en hen wacht een zware straf. (Soera el-Baqarah, 6-7)

... Zij hebben harten maar begrijpen er niet mede en zij hebben ogen maar zij zien er niet mede en zij hebben oren maar zij horen er niet mede. Zij zijn als vee, neen zij dwalen nog meer (dan dit), zij zijn de achtelozen. (Soera el-Araf, 179)

En indien Wij een deur van de hemel voor hen zouden openen waar zij door zouden klimmen, dan zouden zij zeker zeggen: "Onze ogen zijn slechts beneveld; neen wij zijn veeleer een betoverd volk." (Soera al-Hidjr, 14-15)

Woorden kunnen niet uitdrukken hoe verbazingwekkend het is dat deze spreuk zo een brede gemeenschap in de ban kon houden, hen kon beletten de waarheid te zien, en 150 jaar lang kon blijven bestaan. Het zou verstaanbaar zijn moesten slechts enkele mensen geloven in scenario's en beweringen vol met idioterie en onredelijkheden. Maar "magie" is de enige mogelijke verklaring voor het geval van mensen over heel de wereld, die geloven dat onbewuste en onbezielde atomen plots besloten om samen te komen en een universum te vormen met een feilloos georganiseerd systeem, waarin er discipline, rede, bewustzijn, een planeet met de naam aarde, waarvan al de eigenschappen zo perfect afgestemd zijn om leven mogelijk te maken; en levende wezens, met talloze complexe systemen, zijn.

In feite spreekt de Koran over het incident van de profeet Mozes (vzmh) en de farao om te tonen dat mensen die atheïstische filosofieën aanhangen, eigenlijk anderen beïnvloeden met magie. Toen de ware religie aan de farao verkondigd werd, stelde hij de profeet Mozes (vzmh) voor om het op te nemen tegen zijn eigen magiërs. Mozes (vzmh) aanvaardde dat en zei dat ze eerst hun capaciteiten mochten tonen. De verzen gaan verder:

Hij antwoordde: "Werp jij." En toen zij wierpen, betoverden zij de ogen der mensen en deden hen vrezen en toonden hun grote toverkunst. (Soera el-Araf, 116)

Zoals we gezien hebben, waren de magiërs van de farao in staat om iedereen te misleiden, met uitzondering van Mozes (vzmh) en volgelingen. Maar het bewijs van de profeet Mozes (vzmh) brak hun magie, of "slok al wat ze getoverd hadden, op" zoals geopenbaard wordt in de verzen:

En Wij bezielde Mozes en zeiden: "Werp uw stok neer" en ziet, deze slokte al hetgeen zij getoverd hadden op. Zo werd de waarheid bevestigd en bleek wat zij deden ijdel te zijn. (Soera el-Araf, 117-118)

Zoals we kunnen zien, verloren de magiërs van de farao hun integriteit op het moment dat de mensen zich realiseerden dat ze betoverd werden en dat hetgeen

ze zagen, slechts een illusie was. Hetzelfde geldt voor nu: tenzij diegenen die, onder invloed van een soortgelijke betovering geloven in deze belachelijke beweringen onder hun wetenschappelijke vermomming en hun leven besteden om ze te verdedigen, afstand zullen doen van dit bijgeloof, zullen zij ook vernederd worden wanneer de volledige waarheid naar voren zal komen en de betovering gebroken zal zijn. Feitelijk verklaarde de wereldbekende Britse schrijver en filosoof Malcolm Muggeridge, die 60 jaar lang atheïst was en de evolutie verdedigde, maar zich later bewust werd van de waarheid, de toestand waarin de evolutietheorie zich in de nabije toekomst zal bevinden:

Persoonlijk ben ik ervan overtuigd dat de evolutietheorie, en vooral de mate waarin ze wordt toegepast, één van de grote grappen zal zijn in de geschiedenisboeken van de toekomst. Het nageslacht zal verwonderd zijn dat zo'n kwetsbare en dubieuze hypothese aanvaard kon worden op zo'n ongelooflijk lichtgelovige wijze.⁵²

Die toekomst ligt niet ver af: Integendeel, mensen zullen binnenkort zien dat "toeval" geen godheid is, en terugdenken aan **de evolutietheorie als het slechtste bedrog en de meest verschrikkelijke magie in de wereld**. Die magie begint al op een hoge tempo opgeheven te worden van de schouders van de mensen over heel de wereld. Veel mensen die het ware gezicht ervan zien, vragen zich met verwondering af hoe ze zich ooit daaraan hebben kunnen laten beetnemen.

**Zij zegden: "Heilig zijt Gij.
Wij bezitten geen kennis, buiten
hetgeen Gij ons hebt geleerd; waarlijk,
U bent de Alwetende, de Alwijze."
(Soera el-Baqarah, 32)**

EINDNOTEN

1. George Politzer, *Principes Fondamentaux de Philosophie, Editions Sociales*, Paris, 1954, p. 84
2. Recounted in Jaki, S. (1980) *Cosmos and Creator*, Regnery Gateway, Chicago
3. Stephen Hawking's *A Brief History of Time: A Reader's Companion*, (Edited by Stephen Hawking; prepared by Gene Stone,) New York, Bantam Books, 1982, p. 62-63
4. Henry Margenau and Roy Abraham Varghese, eds., *Cosmos, Bios, Theos*, La Salle, IL: Open Court Publishing, 1992, p. 241
5. Hugh Ross, Ph.D., *The Creator and the Cosmos*, Navpress, 1995, p. 76
6. W.R. Bird, *The Origin of Species Revisited*, Nashville: Thomas Nelson, 1991; originally published by Philosophical Library in 1987, p. 462
7. W.R. Bird, *The Origin of Species Revisited*, Nashville: Thomas Nelson, 1991; originally published by Philosophical Library in 1987, pp. 405-406
8. Stephen W. Hawking, *A Brief History of Time*, Bantam Books, April, 1988, p. 121
9. Paul Davies, *God and the New Physics*, New York: Simon & Schuster, 1983, p. 189
10. Hugh Ross, *The Fingerprint of God*, 2nd. Ed., Orange, CA: Promise Publishing Co., 1991, pp. 114-115
11. A Dorling Kindersley Book *The Science*, published in the United States by Dorling Kindersley Inc., p. 24
12. 3. Stephen Hawking's *A Brief History of Time: A Reader's Companion*, (Edited by Stephen Hawking; prepared by Gene Stone,) New York, Bantam Books, 1982, p. 143
13. *Bilim ve Teknik* tijdschrift (Wetenschap en Technologie tijdschrift), vol. 203, p. 25
14. Larousse Dictionary and Encyclopedia, Vol. II, p. 5734
15. Maurice Burton, C.B.P.C. Publishing Limited, *Encyclopedia of Animals, Reptiles*, p. 120
16. *Ibid*, p. 120
17. Michael J. Behe, *Darwin's Black Box*, New York: Free Press, 1996, p. 232-233
18. Grzimeks *Tierleben Vögel 3*, Deutscher Taschen Buch Verlag, Oktober 1993, p. 92
19. *Ibid*, p. 89
20. *Ibid*, p. 87-88
21. David Attenborough, *The Private Life of Plants*, Princeton University Press, 1995, p. 291
22. *Nature*, 12 November, 1981
23. Michael Baigent, Richard Leigh, Henry Lincoln, *The Messianic Legacy*, Gorgi Books, London: 1991, p. 177-178.
24. D.M.S. Watson, "Adaptation", *Nature*, no. 124, p. 233
25. Richard Lewontin, "Billions and Billions of Demons", *New York Review of Books*, January 9, 1997, p. 28
26. Max Planck, *Where Is Science Going?*, Allen & Unwin, 1933, p.214.
27. David Darling, *Deep Time*, Bantam Press, 1989,
28. Newton, *Principia*, 2nd edition; J. De Vries, *Essentials of Physical Science*, B. Eerdmans Pub.Co., Grand Rapids, SD, 1958, p.15
29. Henry M. Morris, *Men of Science Men*

- of God, Master Books, 1992, p.13
30. Henry M. Morris, Men of Science Men of God, Master Books, 1992, p.66
31. Robert Matthews, Unraveling The Mind of God, p.8
32. Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, W. H. Freeman and Company, San Francisco, 1972, p. 4.
33. Alexander I. Oparin, Origin of Life, Dover Publications, NewYork, 1936, 1953 (reprint), p. 196.
34. "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life," Bulletin of the American Meteorological Society, vol 63, November 1982, 1328-1330.
35. Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, p. 7.
36. Jeffrey Bada, Earth, February 1998, p. 40.
37. Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth," Scientific American, vol. 271, October 1994, p. 78.
38. Charles Darwin, The Origin of Species by Means of Natural Selection, The Modern Library, New York, p. 127.
39. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, p. 184.
40. B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner of Truth Trust, 1988, p. 7.
41. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, p. 179.
42. Charles Darwin, The Origin of Species, p. 172.
43. Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record," Proceedings of the British Geological Association, vol 87, 1976, p. 133.
44. Douglas J. Futuyma, Science on Trial, Pantheon Books, New York, 1983, p. 197.
45. Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, Toplinger Publications, New York, 1970, 75-14; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, vol 258, 389.
46. "Could science be brought to an end by scientists' belief that they have final answers or by society's reluctance to pay the bills?" Scientific American, December 1992, p. 20.
47. Alan Walker, Science, vol. 207, 7 March 1980, p. 1103; A. J. Kelso, Physical Anthropology, 1st ed., J. B. Lipincott Co., New York, 1970, p. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, vol. 3, Cambridge University Press, Cambridge, 1971, p. 272.
48. Jeffrey Kluger, "Not So Extinct After All: The Primitive Homo Erectus May Have Survived Long Enough To Coexist With Modern Humans," Time, 23 December 1996.
49. S. J. Gould, Natural History, vol. 85, 1976, p. 30.
50. Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, p. 19.
51. Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World," The New York Review of Books, January 9, 1997, p. 28.
52. Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, p. 43.